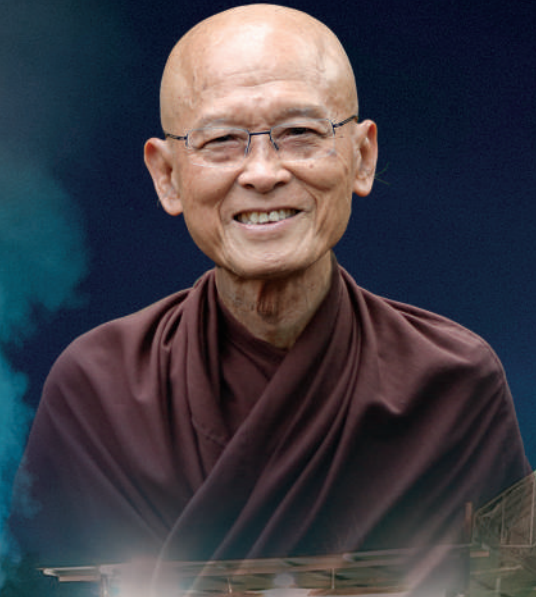

105
ปีความ
ทรงธรรม

พ่อครู
สมณะโพธิรักษ์
ละสังขาร
กลับคืนสู่ธาตุ

ปาฏิหาริย์แห่งธรรม ที่น่าเก็บไว้ในความทรงจำ

ก่อนที่พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ จะได้จากเราไป ท่านได้ให้สัญญาฉบับกับพวกเรามาเป็นระยะๆ

ในฐานะที่เป็นปัจฉาฯ ก็ทำให้ร้อนตัวขึ้นมาว่า ถ้าพ่อครูจากเราไปจริงๆ จะจัดพิธีงานศพกันอย่างไร

เมื่อได้มีจังหวะอันสมควร จึงได้กราบเรียนถามเรื่องนี้กับท่านถึง ๒ ครั้ง แต่ก็ได้คำตอบกลับมาเหมือนเดิม คือ ไม่มีคำตอบใดๆ ให้มา ภายหลังเมื่องานถวายเพลิงเสร็จสิ้นแล้ว จึงได้เกิดความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งว่า การไม่มีคำตอบคือ $0 = 1,000,000$ หรือบูรณาการที่เป็น Infinity ไม่มีที่สิ้นสุด

หลังจากนั้นก็ได้นักศึกษาปริญญาเอกมาขอสัมภาษณ์ว่าการจัดงานศพของพ่อครู เป็นนวัตกรรมที่แตกต่างจากงานศพทั่วไปอย่างไร? จึงได้ให้คำตอบเป็นหัวข้อๆ พอสังเขปได้ดังนี้

๑. ไม่ขอรับบริจาคเงินจากบุคคลภายนอก เพราะไม่ต้องการสร้างความเดือดร้อนให้ใครๆ และเป็นวิถีปฏิบัติที่พ่อครูได้พาชาวโศกกระทำเช่นนี้มาตลอดชีวิตของท่าน

๒. ไม่ขอรับพวงหรีดใดๆ เพื่อเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับวันคล้ายวันเกิดของพ่อครู ๕ มิถุนายน ซึ่งเป็นวันสิ่งแวดล้อมโลก และตลอดชีวิตของพ่อครู ก็ได้ให้ความสำคัญกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสมอมา

๓. ไม่มีการออกบัตรเชิญใดๆ ทุกคนมาด้วยใจ ไม่มีใครมาแสดงความใหญ่กว่าใคร ไม่ว่าจะป็นรองนายกรัฐมนตรี ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ หัวหน้าพรรคต่างๆ แกนนำคนสำคัญๆ นักร้องศิลปินรุ่นอาวุโส นักข่าวที่มีชื่อเสียง ถ้าไม่ได้แนะนำตัวก็อาจจะไม่มีใครรู้จัก ทำเอาท่านรองฯ พี่ระพันธ์ุ สาสิริรัฐวิภาคนั่งรถเข้ามาคนเดียว เกือบๆจะเอารถเข้ามาไม่ได้ เพราะเด็กจราจรไม่มีใครรู้จักท่านเลย

๔. เป็นงานที่เน้นเข้าหาสังฆธรรม จึงเป็นความสากล ที่ทุกชาติ ทุกศาสนา หรือทุกลัทธินิกายของศาสนา ก็สามารถเข้าถึงได้ ในงานนี้จึงมีทั้งพระภิกษุ ทั้งธรรมยุติ ทั้งมหานิกาย มหายาน ภิกษุณี และแม่ชี ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้เข้ามาร่วมงานกัน **เพราะมีสังฆธรรมเราจึงได้มาพบกัน**

* สมณะเดินดิน ดิกขวิโร แสดงธรรมก่อนทำพิธีถวายเพลิงสรีรสังขารพ่อครู

๕. ไม่มีการสวดศพเป็นภาษาบาลี ที่ทำให้คนฟังไม่รู้เรื่อง แต่เน้นการแสดงธรรม เพื่อให้ผู้ฟังเข้าถึง ความเป็นผู้รู้ - ผู้ตื่น - ผู้เบิกบาน

๖. ไม่มีการทำบุญอุทิศกุศลใดๆให้กับพ่อครู เพราะท่านเป็นผู้สิ้นบุญสิ้นบาปได้แล้ว(บุญปาปปริกชีโณ) ท่านได้นำเอาบุญมาทำหน้าที่ฆาตกรที่เป็นอกุศลจิตให้หมดไปได้แล้ว เมื่อบาปหมดสิ้นไป บุญก็ย่อมหมดหน้าที่ กลายเป็นธาตุที่ไม่มีตามไปด้วย ทุกวันนี้เอาบุญเป็นเครื่องมือไปใช้ทำมาหากินกัน เช่น เอาไปอุทิศส่วนกุศลให้คนตาย ทั้งๆที่บุญนั้นมีหน้าที่ฆาตกรอย่างเดียว ไม่สามารถอุทิศบุญอุทิศบาปให้คนอื่นได้

๗. ไม่มีการแต่งกายไว้ทุกข์สำหรับชาวโศก ทุกคนยังคงดำเนินชีวิตกันไปตามปกติ แม้ในวันที่พ่อครูจากเราไป ๑๑ เมษายน ซึ่งเป็นช่วงที่พวกเราต้องเตรียมงานเปิดร้าน

ตลาดอารียะ เราก็ต้องเตรียมงานจนถึงวันขาย ๑๓-๑๕ เมษายน เมื่อให้บริการประชาชนเสร็จเรียบร้อย ก็เข้าสู่พิธีถวายเพลิงสรีรสังขารของพ่อครู มีบางคน เปิดใจว่า โชคดีที่งานยุ่งจนไม่ได้ไปจมอยู่กับความเศร้า เศร้าโศกเสียใจ.....

พ่อครูเคยให้ข้อคิดในเรื่องนี้เอาไว้ว่า **“เราอย่าไปเศร้าโศกเสียใจอะไรเลย แม้จะเสียใจอย่างไร เราก็ไม่ได้รับอะไรตอบแทนจากความเสียใจนั้น แทนที่เราจะมี จิตปกติไม่ทุกข์ไม่ร้อน ไม่เศร้าไม่โศก เป็นใจที่สดใสสว่าง หากเรากลับไปชุนมัวเพราะเหตุเหล่านั้น ใจเราเองก็ยอมไม่บริสุทธิ์เอง”**

๘. ไม่มีการทำพินัยกรรมใดๆเช่นเจ้าสำนัก

ทั่วๆไป เพราะนอกจากอัฐบริวาร ที่เป็นของใช้ส่วนตัวแล้ว ก็ไม่มีสมบัติใดๆที่จะกำหนดหมายว่าจะเป็นของท่าน ส่วนพินัยกรรมจริงๆนั้น ท่านเคยระบุเอาไว้ว่า

อาตมาทำ “พินัยกรรม” ทุกวัน “พินัยกรรม”นี้ ไม่ต้องเขียนให้ทุกวัน แต่อาตมาไม่รู้ละ! ใครจะรับอะไรไปได้เท่าไร? ถ้าใครรับเป็น ก็จะได้รับ “พินัยกรรม” ตลอดเวลา...

ขอให้พวกเราตั้งใจพากเพียรปฏิบัติ “ศีล-สมาธิ-ปัญญา มรรค ๘” ให้ยิ่งๆขึ้น คำสอนที่มีก็ขอให้นำไปทบทวนปฏิบัติ แล้วเราจะได้สิ่งที่เป็นทรัพย์แท้ๆ จริงๆ

๙. เป็นการจัดงานศพแบบ “โบราณนวัตศน์” ซึ่งมีการบริหารงานแบบคนรุ่นใหม่ โดยมีศิษย์เก่าจากโรงเรียนสัมมาสิกขาต่างๆเข้ามาร่วมกันขับเคลื่อนงาน และมีคณะสงฆ์คอยให้คำ

ปรึกษาในส่วนที่เป็นเป้าหมายแก่นสารของงาน ทุกอย่างจึงสำเร็จได้ด้วยดี เรียบร้อย ง่ายงาม ในการเข้ามารับใช้คนนับหมื่น ที่มากันคนละทิศคนละทาง จึงนับเป็นปาฏิหาริย์แห่งธรรมที่เกิดจากบูรณการของชาวอโศก ที่มีความสามัคคีและเป็นเอकीภาวะ(เอกภาพ)

จริงใจ- ไมตรี
◉ สมณะเดินดิน ตักขวัโร

เก็บไว้ในความทรงจำ

ISBN 978-616-7601-28-1

พิมพ์ครั้งแรก เมษายน ๒๕๖๘

จำนวนพิมพ์ ๕,๐๐๐ เล่ม

จัดพิมพ์โดย ธรรมทัศน์สมาคม

๖๗/๗-๘ ซ.นวมินทร์ ๔๔ ถ.นวมินทร์

แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. 10240

โทร.0-2347-4506, 095-618-9154

Email : tamatas@gmail.com

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์พิมพ์ดี โทร.02-401-9401

สื่อชาวอโศก <https://www.asoke.org>

www.สารานุกรมชาวอโศก

www.asoke.info

www.boonniyom.tv

สารบัญ

- * ปาฏิหาริย์แห่งธรรม ที่น่าเก็บไว้ในความทรงจำ.....๑
- * พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ละสังขารกลับคืนสู่ธาตุ.....๙
 - รอรับพ่อครูกลับบ้านราช.....๑๑
 - กราบลาและรำลึกถึงพ่อครู.....๑๖
 - เวทีชุมนุมร่วมกันจัดงาน.....๒๐
 - ร่วมกันเป็นเจ้าภาพ.....๒๒
 - ร่วมใจน้อมส่งพ่อครู.....๒๙
 - บุรณภาพแห่งชีวิต.....๔๗
 - เหตุที่พ่อครูยังคงดำรงอยู่กับเรา.....๖๑
- * ด้วยคารวาลัย จากใจของกัลยาณมิตร.....๖๒
- * พิณยกรรมของพ่อครู สมณะโพธิรักษ์.....๖๕
 - ในร่มกาสาพัสตร์.....๖๙
 - ระบบบุญนิยมในสังคมสาธารณโภคี.....๗๑
- * ๕ เรื่องสุดท้ายของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์.....๗๗
 - ๑. เพลงสุดท้ายของพ่อครู.....๗๘
 - ๒. หนังสือเล่มสุดท้ายของพ่อครู.....๘๐
 - ๓. โอวาทสุดท้ายของพ่อครู.....๘๒
 - ๔. รอยยิ้มสุดท้ายของพ่อครู.....๘๓
 - ๕. สัญลักษณ์สุดท้ายของพ่อครู.....๘๖

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ละสังขาร กลับคืนสู่ธาตุ

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เกิด วันอังคารที่ ๕ มิถุนายน ๒๔๗๗

สิริอายุ ๘๙ ปี ๑๐ เดือน ๖ วัน

อุปสมบท วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๓

รวมครองเพศสมณะได้ ๕๓ พรรษา ๕ เดือน ๔ วัน

ละสังขารด้วยโรคชรา เวลา ๐๖.๔๐.๑๐ น.

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๗

ณ โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

คืนนั้น ฝนตกหนักมาก

เหมือนฟ้าเบื้องบนจะรับรู้ถึงการละสังขารของพ่อครู

รอรับพ่อครูกลับบ้านราช

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๗

พิธีเคลื่อนสรีรสังขารพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เริ่มจากห้องผู้ป่วยหมายเลข ๑ อาคารโพธิญาณ โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ ไปพุทธสถานราชธานีอโศก โดยรถตู้จนใจ ที่พ่อครูนั่งประจำ และมีรถร่วมเป็นขบวนเกือบสิบคัน ผ่านอุทยานบุญนิยมและร้านสหกรณ์บุญนิยม ชาวบ้านราชที่ทำงานอยู่ที่นั่นออกมากราบพ่อครูที่ริมถนน เมื่อรถวิ่งผ่าน

ขบวนรถเดินทางถึงพุทธสถานราชธานีอโศก ต.บุงใหม่ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี เวลา ๑๐.๐๐ น. มีสมณะ ลิกขมาตุ และลูกหลานชาวอโศก ตั้งแถวรอรับสรีรสังขารพ่อครูอยู่สองข้างทาง จากบริเวณสะพานโค้งวิ่งเข้าสู่ศาลาเฮือนศูนย์สุญ เมื่อรถจนใจขับผ่านลูกหลานก็กราบทำความเคารพด้วยความอาลัยหลายคนหลั่งน้ำตา รถจนใจเข้าไปภายในเฮือนศูนย์สุญ จอดที่หน้าเวทีที่พ่อครูเคยนั่งแสดงธรรมประจำ แต่ตอนนี้เปลี่ยนจากโต๊ะเก้าอี้ที่ใช้แสดงธรรม เป็นตั้งรองรับสรีรสังขารของพ่อครูสมณะหลายรูปช่วยกันยกสรีรสังขารพ่อครูวางบนตั้ง ร่างพ่อครูเหมือนกำลังนอนหลับ กายมีสีเหลืองเหมือนทากมัน จนหลายคนบอกว่าสีตั้งทอง

สมณะเกือบ ๕๐ รูป ที่อยู่ที่ศาลา กราบพ่อครู เสร็จแล้วท่านไปนั่งที่อาสนะเพื่อฉันอาหาร ลิกขมาตุมากกราบต่อ พร้อม

ด้วยผู้เตรียมบวช ต่อจากนั้นญาติธรรม และเด็กนักเรียนทยอย
กันมาราบกันเป็นจำนวนมาก

ญาติธรรมทยอยกันมาราบจนถึง ๑๓.๐๐ น. **สมณะ**
ช่วยกันยกสรีรสังขารพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ลงในโลงไม้สักทอง

ซึ่งเตรียมไว้ตั้งแต่พ่อครูเริ่มไม่ฉันอาหารและน้ำ **คุณคณิต (ไทเทิดธรรม ศรีสุวรรณ)** และ**ทีมงานช่างชาวบ้านราช** ช่วยกันทำจากไม้สักทองที่ศิระชะอโคกปลูกไว้ ทำทั้งน้ำตาด้วยความอาลัยถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพ่อครูที่กำลังจะจากไป

โลงไม้สักทองอันประณีตงดงามมีความกว้างภายใน 50.5 เซนติเมตร ความกว้างภายนอก 59 เซนติเมตร ความยาวภายใน 1 เมตร 78 เซนติเมตร ความยาวภายนอก 1 เมตร 86 เซนติเมตร ความสูงจากฐานรวมฝา 57 เซนติเมตร หนัก 50-60 กิโลกรัม ฝาโลงมีความกว้าง 57 เซนติเมตร ความยาว 186 เซนติเมตร ความหนา 6 เซนติเมตร ช่างไม้ใช้เหล็กเกอร์ในการทำไม้ แต่ใช้น้ำมันมะพร้าวทา เพื่อให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด สีโลงจึงเป็นสีของเนื้อไม้สักทอง

ต่อจากนั้นจึงยกโลงไม้สักทองเข้าบรรจุไว้ในโลงเย็นสีทอง เพื่อจะได้ไม่ต้องฉีดยา

ก่อนพ่อครูจะมรณภาพหลายวัน ท่านไม่ฉันอาหารไม่ฉันน้ำ แต่ขับปัสสาวะออกมาเยอะมาก เมื่อมรณภาพ พ่อครูจึงไม่มีการขับของเสียออกจากร่างกาย และร่างกายก็ไม่บวมแม้ตอนบรรจุในโลง ก็เหมือนพ่อครูนอนหลับ

ที่ศาลาเฮือนศูนย์บุญ นอกจากสรีระสังขารของพ่อครูแล้วยังมีรูปปั้นพ่อครูขนาดเท่าตัวจริง มีรูปพ่อครู หน้ากรอบรูปพ่อครู มีสับ อังสะ ฟ้าครอง บาตร กลด และเครื่องเขียนของพ่อครู มีที่กราบเคารพสรีระสังขารของพ่อครู จัดกันอย่างเรียบร้อย ปูพื้นด้วยหญ้าเทียมดูเป็นธรรมชาติ ประดับด้วยต้นไม้ดอกไม้ เตรียมพร้อมให้ลูกหลานได้กราบลาพ่อครู

กราบลาและรำลึกถึงพ่อครู

วันที่ ๑๑-๑๖ เมษายน ๒๕๖๗ ลูกหลานชาวอโศกทั่วประเทศเดินทางมาบ้านราชเพื่อกราบลาพ่อครู แม้จะเป็นช่วงเทศกาลสงกรานต์ที่มีการเดินทางกันมาก รถไฟและรถทัวร์เต็มหมด เครื่องบินราคาแพงมาก การเดินทางลำบากอยู่พอสมควร แต่พวกเราก็ชวนขวายเป็นวิธีเดินทางกันมาเป็นจำนวนมาก รวมถึงผู้ที่เคารพศรัทธาทุกแขนง ททยอยเดินทางมากกราบสักการะทั้งกลางวันและกลางคืน นื่องๆ และญาติๆ ของพ่อครู เช่น **สกุล สุวรรณภูฏ**

ผู้หลักผู้ใหญ่ของบ้านเมืองเดินทางมากกราบเคารพศพพ่อครู เช่น **คุณพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค** รองนายกรัฐมนตรี **คุณสุเทพ เทือกสุบรรณ** อดีตรองนายกรัฐมนตรี **คุณศุภศิษย์ กอ**

เจริญยศ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี **นพ.นิรันดร์ พิทักษ์วัชระ** อธิบดีกรมการสาธารณสุขมนุษยชนแห่งชาติ **คุณหญิงสุดารัตน์ เกยุราพันธุ์** หัวหน้าพรรคไทยสร้างไทย

สำนักข่าวแทบทุกสำนักข่าว ทั้งสื่อออนไลน์และสื่อทีวี มีข่าวและภาพข่าวการละสังขารของพ่อครู

ผู้มีบทบาททางสังคม นักการเมือง สื่อมวลชน ญาติธรรม ศิษย์เก่า ฯลฯ ต่างโพสต์ไว้อาลัยพ่อครูตามสื่อโซเชียล เช่น **ศ.ดร.สมภาร พรมทา, รศ.ดร.วิลาสินี พิพิธกุล, ผศ.ดร.อานนท์ ศักดิ์วีระชัย, ผศ.มะเนาะ ยูเติ้น, ผศ.ศรีนวม วินิจนตมัลย์, อาจารย์ ส.ศิวัช, คุณเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์, ดร.อภิชาติ ดำดี, รศ.ดร.วิวัฒน์ชัย อັตถากร, คุณนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ, ผศ.ดร.สุริยะใส กตะศิลา, คุณจตุพร พรหมพันธุ์, ผศ.ดร.เอื้อจิต วิโรจน์ไตรรัตน์, กวีเหลวไหล, คุณพิภพพานิชศักดิ์, คุณประสาน อิงคนันท์, คุณหนึ่ง จักรวาล ฯลฯ**

วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๗ เป็นงานปลุกเสกพระแท้ๆ ของพุทธ วันสุดท้าย ภาคค่ำ ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** และ**สมณะแสนดิน ภูมิพุทธโร** ปัจจุบันสมณะของพ่อครูแสดงธรรมเรื่อง **เส้นทางสร้างบารมีของพระโพธิสัตว์**

(ติดตามทางยูทูป : 670411 183 1 ภาคค่ำ เส้นทางสร้างบารมีของพระโพธิสัตว์)

ท่านชื่อว่า**พระโพธิสัตว์**เลือกเกิดเลือกตายได้เอง เช่น **ไอน์สไตน์ มหาตมะ คานธี** จนถึง**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** เมื่อท่านเริ่มมีอาการต่างๆ จากร่างกายบางส่วนที่ทรุดโทรม ทำให้ดำรงชีวิตได้ลำบาก แม้หลายส่วนยังแข็งแรงอยู่ก็ตาม

พ่อครูจึงเลือกที่จะไปเกิดใหม่ มีภาวะร่างกายที่แข็งแรง เพื่อทำงานต่ออายุพระศาสนาให้ถึง ๕,๐๐๐ ปี

วันที่ ๑๐-๑๒ เมษายน ๒๕๖๗ เป็นงานคืนสู่เหย้า เข้าคืนถ้ำ สัมมาสิกขา บรรดาศิษย์เก่าสัมมาสิกขาจึงมารวมตัวกันและยิงเมื่อพ่อครูละสังขาร จึงยิ่งมารวมตัวกันมากขึ้น

วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๗ มีรายการภาคค่ำ **น้อมรำลึกถึงพ่อครูสมณะโพธิรักษ์** สมณะ พระอาคันตุกะ และสิกขมาตุเวียนกันกล่าวรำลึกถึงพ่อครู ดำเนินรายการโดย **สมณะบินบน ธิรจิตโต** (ติดตามทางยูทูป : 670412 183 1 รำลึกถึงพ่อครู ดำเนินรายการสมณะบินบน ธิรจิตโต)

วันที่ ๑๓-๑๕ เมษายน ๒๕๖๗ มิ่งงานตลาดอารียะ ซึ่งเตรียมงานกันไว้ดีแล้ว พวกเราชาวอโศกแม้จะเสียใจ อาลัยต่อการจากไปของพ่อครู แต่ทุกคนก็ฝึกตนปฏิบัติธรรมจนเข้าใจสัจธรรมธรรมชาติของชีวิต จึงยังคงจัดงานตลาดอารียะได้ตามปกติ เพียงแต่ไม่มีการแสดง ไม่มีงานรื่นเริง

วันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๗ มีรายการภาคค่ำ **“ก้าวตามพ่อฯ ผู้เป็น สยง อภิญาญา”** โดย **สมณะบินบน ธิรจิตโต, สมณะฟ้าไท สมชาติโก และสิกขมาตุกล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล** (ติดตามทางยูทูป : 670413 183 1 รายการพิเศษ ก้าวตามพ่อฯ ผู้เป็นสยง อภิญาญา โดยสมณะฟ้าไท)

วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๗ มีรายการภาคค่ำ **สัมภาษณ์ พลตรีจำลอง ศรีเมือง** เรื่อง **“เรามีความเจ็บความตายเป็นธรรมดา”** สัมภาษณ์โดย **คุณทองแก้ว นาวาบุญนิยม** มี **เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์** เป็นผู้ช่วยคุณลุงจำลอง ให้สัมภาษณ์

ประมาณครึ่งชั่วโมง ต่อด้วยรายการ “**พินัยกรรมของพ่อฯ**
ผู้เป็นสยง อภิญญา” โดย **สมณะเดินดิน ติกขวิโร สมณะ**
ดินไท ธานีโย และ**สมณะแสนดิน ภูมิพทุโร** (ทั้งสองรายการ
ติดตามทางยูทูป : 670414 183 1 รายการพิเศษ ลุงจำลอง
ศรีเมือง โดยทองแก้ว)

วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๗ มีรายการภาคค่ำ **รำลึก**
ถึงพ่อครู โดย **ญาติทางสายเลือดของพ่อครู** ดำเนินรายการ
โดย**สมณะฟ้าไท สมชาติโก** สัมภาษณ์น้องๆ และหลานๆ ของ
พ่อครู(ติดตามทางยูทูป : 670415 183 1 รายการพิเศษ สัมภาษณ์
ญาติสายเลือดพ่อครู โดยสมณะฟ้าไท)

เวทีชุมนุมร่วมกันจัดงาน

ที่เชิงสะพานชมัชมรุเชฐ์ ที่มีการชุมนุมประท้วง ทางกลุ่มผู้ร่วมชุมนุม **เครือข่ายนักศึกษาประชาชนปฏิรูปประเทศไทย(คปท.)** **ศูนย์รวมประชาชนปกป้องสถาบัน(ศปปส.)** และ **กองทัพธรรม** ได้ร่วมกันจัดงานรำลึกถึงคุณงามความดีของ **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** ผ่านรายการต่างๆ บนเวที คปท. ตั้งแต่วันที่ ๑๑-๑๓ เมษายน ๒๕๖๗

โดยการจัดงานครั้งนี้มีตั้งแต่เวลาที่เปิดในเวลา ๑๕.๐๐-๒๔.๐๐ น. โดย **อาจารย์หมอเขียว(ใจเพชร กล้าจน)** และพี่น้องได้หารือร่วมกัน ที่จะทำรายการรำลึกถึงคุณงามความดีของพ่อครูโดยผ่านรายการ **คปท.Talk** มีพูดคุยและถ่ายทอด

เรื่องราวผ่านคลิปต่างๆ ไม่ว่าจะเปิดประวัติพ่อครู รางวัล
ต่างๆ ที่พ่อครูได้รับ และกิจกรรมสร้างหม้อกลุ่มชาวอโศกที่เป็น
ต้นแบบ ที่สามารถพึ่งพาตนเอง ด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง และน้อมนำคำสอนของพระพุทธเจ้ามาประยุกต์
บูรณาการ ผ่านระบบสาธารณสุขโคศิตตลอดระยะเวลากว่า ๕๐ ปี
รวมทั้งมี**พี่น้องจิตอาสาแพทย์วิถีธรรม**ได้มาร่วมระลีกคำสอน
ที่ทุกคนได้ฟังและน้อมนำมาปฏิบัติ สะท้อนผ่านรายการ ซึ่ง
เป็นบทพิสูจน์แสดงให้เห็นเชิงประจักษ์ว่า

สิ่งที่พ่อสร้างไว้ให้ลูกหลาน ยังคงอยู่ แม้ในวันนี้ จะ
ไม่มีพ่ออยู่กับเรา แต่คำสอนของพ่อครูที่นำมาจากพระพุทธเจ้า
ได้สร้างเมล็ดพันธุ์จรจายไปทั่วทุกสารทิศ

บนเวที คปท. มีผู้มาร่วมชุมนุมได้ร่วมกันรำลึกถึงพ่อครู
ตลอดทั้งคืน ได้มีผู้ปราศรัยขึ้นกล่าวถึงพ่อครูในสภาวะของแต่
ละท่าน บางท่านก็พูดทั้งน้ำตาของลูกผู้ชาย ที่มีความซาบซึ้ง
กับความเมตตา ของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ที่ทุกคนสัมผัสได้

ที่นี้มีการปรับเปลี่ยนการจัดกิจกรรม**ตลาดบุญนิยม ๔
ระดับ** ให้เป็นตลาดอาริยะขายสินค้าขาดทุนให้กับพี่น้องประชาชน
ที่เข้ามาร่วมงานในวันที่ ๑๔-๑๕ เมษายน ๒๕๖๗ เพื่อถวายเป็น
กุศลให้กับพ่อครู และในวันที่ ๑๕ เมษายน ช่วงเย็น พี่น้องมวลชน
กว่า ๑๕๐ คน จากเวทีคปท. เดินทางไปร่วมน้อมส่งสรืร์สังขาร
พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ณ ลานถวายเพลิง **“กลับคืนสู่ธาตุ”**
พุทธสถานราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี ส่วนทางเวทีชมัยมรุเชฐ
มีการถ่ายทอดสดช่วงพิธี เพื่อร่วมงานไปพร้อมๆกันกับทาง
ราชธานีอโศก เพื่อให้พี่น้องที่อยู่ได้ร่วมทำพิธีไปพร้อมกัน

ร่วมกันเป็นเจ้าภาพ

ช่วงเวลาดังกล่าว ญาติธรรมและศิษย์เก่าสัมมาสิกขามารวมกันหลายร้อยคน ต่างร่วมกันช่วยกันเป็นเจ้าภาพ เราไม่มีการไว้ทุกข์ ไม่ได้จำกัดว่าต้องสวมชุดดำ ชุดของชาวอโศกเป็นชุดที่มอซอเรียบง่ายอยู่แล้ว เราจึงแต่งกายตามปกติของเราช่วยกัน**เตรียมงานถวายเพลิง** เช่น วางแผนงานวันถวายเพลิง สถานที่ถวายเพลิง สถานที่ต้อนรับญาติธรรมและแขกที่มา เคารพศพพ่อครู อาหาร ของชำร่วย ผู้ดูแลจุดต่างๆ ฯลฯ

ที่เขื่อนศูนย์สุญ มิกอง**อำนาจการ**เพื่อบริการ แนะนำและประชาสัมพันธ์เรื่องต่างๆ จึงมีญาติธรรมจำนวนมากมารับบริการ

งานนี้ไม่รับบริจาคเงินและไม่รับพวงหรีดเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม (พ่อครูเกิดวันที่ ๕ มิถุนายนซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมโลก และพ่อครูก็นำพาชาวอโศกให้รักษาสิ่งแวดล้อมมาตลอด) **ผู้มาร่วมงานก็ร่วมมือดีมาก ไม่มีใครนำพวงหรีดมาเลย อีกทั้งยังร่วมมือโดยการไม่บริจาคเงิน** แต่บางคนก็ชวนขายหาพืชผักผลไม้มาสมทบให้โรงครัวทำอาหารบริการผู้มาร่วมงาน บางคนก็ทำอาหารมาแจก

ด้านอาหารมีบริการอาหารหลากหลายรายการ ตลอดทั้งกลางวันและกลางคืน เป็นความร่วมมือใจของญาติธรรมและศิษย์เก่าสัมมาสิกขาที่พร้อมบริการเต็มที่ทุกวัน

กำหนดวันถวายเพลิงพ่อครู วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๗
หลังงานตลาดอารียะ โดยใช้ลานสุสุญเป็นสถานที่ถวายเพลิง

พ่อครู พ่อครูดำริไว้ตั้งแต่ปลายปี ๒๕๖๖ ให้เทพุนลานสุสุญ
เป็นลานกว้างจากสะพานโค้งรุ่งจนถึงเขื่อนศูนย์สุญ ที่พ่อครู
บอกว่าจะมีคนจำนวนมากมาที่ลานสุสุญแห่งนี้ พวกเราชาวโคก
เริ่มช่วยกันเทพุนตั้งแต่ก่อนงานตลาดอารียะปีใหม่ ๖๗ ปลายปี
ที่แล้ว ช่วงนั้นพ่อครูเดินมาดูงานและให้คำแนะนำด้วย

ชาวโคกเริ่มสร้าง**เมรุถวายเพลิงพ่อครู “กลับคืนสู่
ธาตุ”** ที่ลานสุสุญ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๗ **ทีมศิลปิน
บ้านราช**ช่วยกันออกแบบให้ง่ายที่สุด เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วม
ในการสร้างได้ ด้านหน้าเมรุเป็น“ลานสุสุญ” ด้านซ้ายเป็น“เรือ
โคกใต้ดิน” ด้านขวาเป็น“สะพานโค้งรุ่ง” ด้านหลังเป็น“เรือไฟ
ฉาน” สมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรม กลุ่มแพทย์วิถีธรรม(พวธ.)

ศิษย์เก่าสัมมาสิกขา และนักเรียน ร่วมทุ่มเทแรงกายแรงใจ
ช่วยกันสร้างเมรุกันอย่างแข็งขัน ไม่รู้เหน็ดเหนื่อย กลางวันแม้
แดดร้อนแค่ไหนทุกคนก็ยังสู้ทำ ตั้งแต่เช้าจนดึกดื่นเที่ยงคืน

ฐานของเมรุกว้าง ๙ เมตร ก่ออิฐสูงขึ้นมาสอบเข้าเป็น
พื้นกว้าง ๗ เมตร ปูพื้นด้วยหินศิลาแลง เชิงตะกอนก่อเป็นสอง
แถวแบบโบราณ ก่อด้วยหินทรายก้อนใหญ่ เมื่อทำเสร็จแล้ว มีผู้
สังเกตเห็นว่าหินก้อนหนึ่งมีลายเป็นเลข 8 อารบิก แนวนอน
เหมือนสัญลักษณ์ infinity(∞) พวกเราจึงคิดถึงคำบอกเล่าของ
พ่อครูว่าท่านเป็น**พระโพธิสัตว์ระดับ ๗ และกำลังขึ้นระดับ ๘**

* ก่อนถายเพลิง

* หลังถายเพลิง

การสร้างเมรุใช้เวลาประมาณ ๔ วัน ลานสู่สุญบางจุด
ที่ยังเทพูนไม่ทั่วก็มีการเทพูนให้เต็มพื้นที่ ปรับพื้นที่ให้พร้อมกับการ
การจัดงาน เมื่อเสร็จแล้ว ก็ช่วยกันล้างพื้น โดยใช้ท่อน้ำขนาดใหญ่
มาฉีดล้าง ช่วยกันขัดถูทำความสะอาด แล้วใช้หญ้าเทียม
ปูพื้น ประดับตกแต่งด้วยต้นไม้ จัดสถานที่ให้สวยงาม ติดตั้ง
ไฟ เครื่องเสียง และเตรียมระบบต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อม
ถ่ายทอดสด

* เสลี่ยง

* ต้นกฤษณา

* ต้นกฤษณา

* จัดเรียงไม้ที่เชิงตะกอน

* แขนงไม้กฤษณาแทนดอกไม้จันทน์

ทิมช่าง ใสไม้ทุกท่อนจนเรียบเนียนสนิท บรรจง

เรียงไม้ที่เชิงตะกอนเป็นชั้นอย่างเรียบร้อยสวยงาม ประกอบด้วยไม้กฤษณา ไม้สักทอง และไม้ตะเคียนทอง วางไม้ไว้พอประมาณ ไม้ให้มากเกินไป เพื่อไม่ให้กระดูกไหม้หมด ตอนถวายเป็นใช้น้ำมันยางเพื่อให้เป็นธรรมชาติไม่มีกลิ่นเหม็น (ถ้าใช้น้ำมันก๊าดจะมีกลิ่นเหม็น) ให้มีกลิ่นหอมของไม้กฤษณาและน้ำมันยางที่เป็นธรรมชาติ

สิ่งสำคัญอีกอย่างที่จะต้องเตรียมคือ **เสลียง** ที่ใช้แบกโลงบรรจุสุริยสังขาร ไม้ที่นำมาทำเสลียงเป็นไม้ตงและไม้สร้างไพรจากร้านไม้บาราย เจ้าของเก็บไม้ไผ่นี้นานถึง ๗ ปี โดยไม่ทราบมาก่อนว่าจะใช้เพื่อการใดดี สุดท้ายได้ใช้ในการนี้ แนวคิดในการออกแบบเสลียงคือ **“ความธรรมดาที่สง่างาม”** ใช้ไม้ไผ่ทั้งหมด ๓ ลำ เป็นไม้ไผ่ลำใหญ่ เลือกใช้ส่วนที่แข็งแรงที่สุด ใช้กระดาดทรายขัดด้วยมือ สีไม้ก็คล้ายสีจิวร ใช้เดือยไม้ไผ่ยึดเสลียงให้แข็งแรง ไม่ได้ใช้ตะปูแม้แต่ดอกเดียว ขนาดเสลียงมีความยาว ๕ เมตร มีฐานด้านบนยาว ๑ เมตร ๘๖ เซนติเมตร กว้าง ๖๑ เซนติเมตร

สำหรับดอกไม้จันทร์ ใช้ไม้กฤษณา ทำเป็นแท่งเคลือบน้ำมันกฤษณา

ไม้กฤษณาเป็นไม้มงคลสีขาวบริสุทธิ์ มีกลิ่นหอม คุณแก่นฟ้า แสนเมือง ได้ให้พี่น้องลูกหลานชาวศิระชะอโคกปลุกตันกฤษณาไว้ ๓ ต้น ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๗ ที่สวนชำตาโตง อ.ขุนหาญ จ.ศรีสะเกษ เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา จึงได้ไม้กฤษณาขนาดใหญ่ ๒ ต้น เส้นผ่าศูนย์กลาง ๕๐ ซม. เมื่อตัดมาแล้ว ส่วนที่เป็นลำ

ตรง เลื่อยเป็นท่อนไว้ทำฟืนถวายเป็นเพลิง คนเลื่อยไม่บอกว่าไม่เคยเห็นต้นไม้กฤษณาที่ใหญ่ขนาดนี้มาก่อน ขณะเลื่อยมีการปูพื้นอย่างดีก่อนเลื่อย เพื่อเก็บขี้เลื่อย ไม้ส่วนอื่นๆทำเป็นแท่งเล็กๆ ได้ประมาณ ๒๐,๐๐๐ แท่ง ทำให้แห้งโดยวิธี freeze dry เพื่อรักษาสีและกลิ่นของไม้กฤษณา เศษไม้และขี้เลื่อยทำให้แห้งนำมาบดเป็นผงผสมกับน้ำมันกฤษณา

น้ำมันกฤษณาที่เมืองไทยลิดรละเกือบหนึ่งล้านบาท เราจึงติดต่อ**ขอซื้อจากประเทศจีน** ที่มีราคาต่ำกว่า มีผู้เลื่อมใสศรัทธาติดต่อให้ และขอทำบุญกุศลถวายโดยไม่คิดราคาเลย นำผงไม้จันทน์ผสมน้ำมันกฤษณามาเคลือบไม้กฤษณาที่ทำเป็นแท่งไว้ กรรมวิธีเหมือนทำธูป เพื่อให้ไม้กฤษณามีความหอมยิ่งขึ้น เมื่อใช้ในการถวายเพลิงจะส่งกลิ่นหอม เหมือนกลิ่นของความดีต้องหอมทั้งทวนลมและตามลม ทั้งบนฟ้าและบนดิน

นอกจากนี้ก็มี**การเตรียมที่พักสำหรับญาติธรรม**ที่มาร่วมงาน เตรียมเก้าอี้หลายพันตัวเพื่อต้อนรับแขก ซึ่งมีผู้นำมาบริจาค และเช่าเก้าอี้เพิ่มอีกด้วย เตรียมของชำระ้วย มีข้าวไร่

สารพิษ ขนม ผลิตภัณฑ์ชุมชนหลายชนิด บรรจุใส่ถุงกระดาษ
เป็นชุด หลายพันชุด อีกทั้งยังมีรูปพ่อครูเพื่อมอบให้ผู้มาร่วม
ถวายเพลิงอีกด้วย

งานนี้ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาเป็นริ้วแรงสำคัญช่วยกัน
เตรียมของชำร่วยต่างๆ ที่ชั้นสองเฮือนศุภนัยสุญ

ในที่สุด ทุกอย่าง ทุกคนก็พร้อมสำหรับการกราบลา
พ่อครูคืนสู่ธาตุ และรอท่านกลับมาบำเพ็ญชาติต่ออายุ
พระพุทธศาสนาต่อไปจนถึง ๕,๐๐๐ ปี

ร่วมใจน้อมส่งพ่อครู

**วันอังคารที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๗ วันถวายเพลิง
พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ กลับคืนสู่ธาตุ** ช่วงเช้ามีการใส่บาตร
ตั้งแต่เฮือนศุภนัยสุญ ไปลานสู่สุญและสะพานโค้งรุ่ง

เวลา ๑๓.๐๐-๑๔.๓๐ น. ที่เฮือนศุภนัยสุญ ที่ตั้งสรริ์สังขาร
พ่อครู **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร, สมณะบินบน ธิรจิตโต, สมณะ
ฟ้าไท สมชาติโก และสิกขมาตุกล้าข้ามฝัน อโศกตรระกุก** แสดง

ธรรม เรื่อง “ผลงานของพ่อครูที่ทำไว้กับโลกใบนี้”

ต่อด้วยรายการ “ข้อคิดในการเดินทางของชีวิตหนึ่งแล้วจากไป” เวลา ๑๔.๓๐-๑๕.๓๐ น. สมณะแสนดิน ภูมิจุฑโร สัมภาษณ์ทีมแพทย์ที่ช่วยกันดูแลพ่อครูในวาระสุดท้าย คือ นพ.มนต์ชัย วิวัฒนาสิทธิพงศ์ ผู้อำนวยการ รพ.สรรพสิทธิ ประสงค์, รศ.ดร.นพ.กลวิชัย ตระองตระกูล(หมอก້อง) คณะ แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, นพ.พงษ์พัฒน์ พิมพะสะ นายแพทย์ชำนาญการ ด้านอายุรกรรมมะเร็งวิทยาและการ ประคับประคอง รพ.สรรพสิทธิประสงค์, คุณสุวารี เจริญมุขย นันท นักกายภาพบำบัดชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มงาน กายภาพบำบัด รพ.สรรพสิทธิประสงค์ (ทั้งสองรายการ ติดตามได้ทางยูทูป : 670416 183 1 รายการพิเศษ เรื่อง ข้อคิด ชีวิตหนึ่ง ที่จากไป)

วันนี้ญาติพี่น้องของพ่อครูที่มาร่วมงาน มีน้องทั้ง ๔ คน ของท่าน คือ คุณป้ากิ่งรัก, คุณป้าบัวบูชา, คุณป้านิตยา และ คุณลุงฟ้า รวมถึงหลานๆ ด้วย ญาติธรรมก็มาจากทั่วประเทศ

และต่างประเทศจำนวนมากมายหลายพันคน บางคนไม่ได้แวะ
มาเยี่ยมเยียนเป็นเวลานานแล้ว วันนี้ได้พร้อมใจกันมาราบลา
พ่อครู บางคนอยู่ต่างประเทศ เมื่อได้ทราบข่าวก็ซื้อตั๋วเครื่อง
บินเดินทางมาเลย

พระภิกษุและนักบวช จากหลายสำนักก็ร่วมงานวันนี้
เช่น **พระครูวิลาสกิจจาทร**(บัวสอน โอบาโส) เจ้าอาวาสวัดหลวง
อุบลฯ **พระจากประเทศเกาหลีใต้** คือ**ท่านอินซาน ช็อนีม** เจ้า
อาวาสวัดแฮปปี้ แฮปปี้วิลเลจ และ**ท่านชูซอง ช็อนีม** (ช็อนีม
หมายถึง พระ) เพราะ**สมาชิกหมู่บ้านแฮปปี้วิลเลจ**มาศึกษา
วิถีชีวิตของชาวอโศก แล้วไปสร้างชุมชนเหมือนชุมชนชาวอโศก
ที่ประเทศเกาหลีใต้ นอกจากนี้**วัดซิลแซซา** ที่**เสนอให้พ่อครูได้**
รับรางวัลแมนเฮ สาขาสันติภาพ ก็ทำพิธีที่วัดแสดงความเคารพ
พ่อครู และยังส่งป้ายที่เขียนคำไว้อาลัยมาร่วมในงานด้วย

บุคคลที่มีบทบาทสำคัญในบ้านเมืองที่มาร่วมส่งพ่อครู
เช่น **คุณพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค** รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพลังงาน **คุณอิสสระ สมชัย** อดีตรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ **คุณศุภ
ศิษย์ กอเจริญยศ** ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี **นพ.นิรันดร์**

พิทักษ์วัชระ อดีต สว.และอดีตรองกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) **นพ.มนต์ชัย วิวัฒนาสิทธิพงศ์** ผู้อำนวยการ รพ.สรรพสิทธิประสงค์ **คุณหญิงสุดารัตน์ เกตุราพันธ์** หัวหน้าพรรคไทยสร้างไทย **คุณวิทยา แก้วภราดัย** กรรมการวิปรัฐบาล และรองหัวหน้าพรรครวมไทยสร้างชาติ **คุณมาลีรัตน์ แก้วก่า** อดีต สส.และอดีต สว. **ทนายนกเขา(คุณนิติธร ล้ำเหลือ)** **คุณสาววิทย์ แก้วหวาน** และ**คุณเสน่ห์ หงษ์ทอง** ฯลฯ

ส่วนสื่อมวลชน ก็มี**คุณอัญชะลี ไพรีรัก** จากหนังสือพิมพ์แนวหน้า มาร่วมงาน และอยู่ที่บ้านราชหลายวัน

อาจารย์หมอเชียว(ใจเพชร กล้าจน) และ**คุณตัม(พิชิต ไชยมงคล)** นำ**คณะแพทย์วิถีธรรม, กองทัพอธรรม, คปท., ศปส.** และประชาชนคนดีที่ร่วมกันชุมนุมประท้วงเพื่อประเทศไทย ที่เชิงสะพานชัยมรุชฐ ยกคณะกันมาประมาณ ๑๕๐ คน

ศิลปินนักร้องที่มีส่วนร่วมในคอนเสิร์ต ๙๐ ปี

บุชาพ่อครู ที่จะเกิดขึ้นในวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๗ ก็มาร่วมงานด้วย อาทิ **คุณวงจันทร์ ไพโรจน์, คุณวินัย พันธุรักษ์, คุณนันทวัน เมฆใหญ่ สุวรรณปิยะศิริ, คุณศรีไศล สุชาติวุฒิ, คุณอุมาพร บัวพึ่ง, คุณสุทรินันท์ จันทระ, คุณชวีญรวิ กาญจนะผลิติน** และศิลปินอื่นๆที่ไม่สามารถเดินทางมาได้ หลายคนก็ได้ส่งคลิป์วิดีโอ ส่งข้อความมากราบลาพ่อครูกัน

ด้วยเหตุนี้เฮือนศูนย์บุญจึงเน้นชนิดในช่วงกลางวันที่มีรายการต่างๆ จนแทบไม่มีที่ว่าง เก้าอี้ไม่พอนั่ง คนที่นั่งกับพื้นก็นั่งกันจนแน่น บริเวณโดยรอบก็มีผู้คน ทั้งนั่งทั้งเดินชวักไขว้เต็มไปหมด เป็นภาพที่ไม่เคยปรากฏที่บ้านราชมาก่อน

* ขบวนธรรมยาตรา

เพลงที่ใช้ในงานวันนี้เป็นเพลงธรรมะที่พ่อครูแต่ง ที่ทำให้ผู้ฟังมีกำลังใจ มีจิตใจเข้มแข็งมั่นคงในธรรม เช่น เพลง ขวัญ คนโลกเก่า ฟากฟ้าฝั่งฝัน ก่อนสิ้นแสงตะวัน ฯลฯ เพื่อโน้มนำใจผู้มาร่วมงานออกจากอารมณ์เศร้า เปิดในช่วงเดินธรรมยาตราและช่วงทำพิธีถวายเพลิง

เวลา ๑๕.๓๐ น. **เริ่มตั้งขบวนธรรมยาตรา** นำโดย **สมณะเดินดิน ติกขวีโร** ตามด้วย **สมณะบินบน ถิรจิตโต** เชิญ **บาตรพ่อครู สมณะผีนฟ้า อนุตตโร** เชิญ **กลดพ่อครู ปัจฉา สมณะดินไท ธาณิโย** และ **ปัจฉาสมณะแสนดิน ภูมิพุทธโร** เชิญ **รูปภาพพ่อครู** ถัดมาเป็น **เสลียง** ที่มี **หีบไม้สักทองบรรจุ**

สรีรสังขารของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ น้ำหนักประมาณ ๑๐๐ กก. ญาติธรรม คิษย์แก่นักเรียนสัมมาสิกขา กลุ่มสัมมาบัณฑิต ที่มี ความสูงพอๆ กันรวมกันแบก ๒ ข้าง ข้างละ ๙ คน และมีอีกชุด หนึ่งเดินข้างๆ เพื่อรอฟลัดเปลี่ยน ต่อด้วยสมณะประมาณ ๗๐ รูป พระอาคันตุกะประมาณ ๕๐ รูป ลิกขมาตุ ๒๒ รูป ผู้เตรียม บวช ตามด้วยคิษย์เก่าที่เชิญธงสุญตา ๕ ธง นักเรียนสัมมาสิกขา ญาติพ่อครู แยกผู้ใหญ่ ญาติธรรม และคิษย์เก่าๆ เป็นขบวน ยาวเหยียด เคลื่อนสรีรสังขารพ่อครูจากด้านข้างเขื่อนศูนย์สุญ ถนหลังองค์พระพุทธรโต ผ่านหน้าเขื่อนบวร ภูเฮาห่วมใจล่าง สวนเพื่อฟ้าดิน เลี้ยวซ้ายหน้าป้ายราชธานีโอโศก สู่สะพาน โค้งรุ้ง ถึงลานถวายเป็นเพลิงกลับคืนสู่ธาตุ

ข้ามผ่านสะพานโค้งรุ้งที่พ่อครูพาสร้างอย่างงดงามเป็น ธรรมชาติ และมีความหมายลึกซึ้ง กล่าวคือเป็นสะพานเชื่อม

ต่อดินแดนฝ่ายโลกีย์อันหมุนเวียนไปกับโลก กับ

ฝ่ายโลกุตระที่อยู่เหนือความหมุนเวียน โด่งรຸ້ງคือตัวแทนของ
มายาของโลกีย์ทั้งหมด เมื่อสรຸปลงมายาเป็นแสง จะมีแค่ ๗ แสง
๗ สี มีนัยยะว่าผู้จะข้ามมายาโด่งรຸ້ງได้ ก็มุ่งสู่แดนคิวิไลซ์ ใคร
ข้ามมายาเข้ามาได้ก็เข้าสู่แดนโลกุตระ หรือมุ่งสู่ลานสู่สุญ ซึ่ง
มีความหมายว่า เป็นที่จบพัก จบสิ้น คือความไม่มีกิเลสเป็น
เป้าหมาย คือ **กิเลสเป็นสุญเป็นที่จบสิ้นของความไม่รู้**

ขบวนมาถึงบริเวณลานถวายเป็นเพลิง สมณะ พระอาคันตุกะ
สิกขมาตุ และผู้เตรียมบวช ยืนเป็นแถว รอบเมรุ บริเวณที่ปู
หญ้าเทียมสีเขียว ส่วนญาติธรรมทยอยนั่งเก้าอี้ตามจุดต่างๆ
รอบๆ ลูกลานศิษย์เก่าคอยดูแลบริการจัดสรร แต่พอญาติธรรม
นั่งเก้าอี้ที่จัดไว้เต็มหมดแล้ว ยังมีญาติธรรมที่เดินมาในขบวน
อีกจำนวนมากค้างอยู่ที่สะพานโด่งรຸ້ງ จึงต้องนั่งกับพื้นที่หน้า
สะพานและบนสะพานกันเต็มแน่นไปหมด ประมาณจำนวนผู้มา
ร่วมงานราว ๑ หมื่นคน ทุกคนให้ความร่วมมือไม่สวมหมวก
ไม่ถือร่ม ไม่นั่งกางเกงขาสั้น ไม่ยกมือถือขึ้นมาถ่ายภาพหรือ
วิดีโอ ทำให้ภาพประวัติศาสตร์ครั้งนี้งดงามน่าประทับใจ

* ขบวนธรรมชาตรา เดินถึงลานถวายเพลิง

* สมณะและพระภิกษุที่มีร่างกายเดินเวียนช้างรอบเมรุแสดงความเคารพ

* สมณะและพระภิกษุที่มาร่วมงานเดินเวียนซ้ายรอบเมรุแสดงความเคารพ

สมณะทำพิธีแสดงความเคารพเดินเวียนซ้ายรอบเมรุ
ในชั้นที่ถัดขึ้นไปจากพื้น ซึ่งเป็นพื้นวงกลมล้อมรอบเมรุ สมณะเดินดิน ติกขวิโร นำเดินเวียนซ้าย ต่อด้วยสมณะบินบน ถิรจิตโต, สมณะผืนฟ้า อนุตตรโร, ปัจฉาสมณะดินไท ธาณियो และปัจฉาสมณะแสนดิน ภูมิมพุทโร เจริญรูปภาพพ่อครู ถัดมาเป็นสมณะที่แบกหีบบรรจจุสรีสั่งขารของพ่อครู ต่อด้วยสมณะ และพระอาคันตุกะ เดินเวียนซ้าย เพื่อแสดงความเคารพ ๓ รอบ

สมณะที่แบกหีบมี ๖ รูป คือ สมณะเลื่อนฟ้า สัจจบเปโม, สมณะแก่นเกล้า สารกโร, สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน, สมณะฟ้ารัฐ นโภาคโต, สมณะขุนศึก อโยมโน และสมณะอุดม อุตตโม ช่วยกันยกหีบบรรจจุสรีสั่งขารพ่อครูสมณะโพธิรักษ์จากเสลี่ยงขึ้นไปเดินเวียนซ้ายทำความเคารพ เมื่อทำความเคารพเสร็จแล้วจึงเชิญขึ้นสู่เชิงตะกอน ตอนนั้นเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ น.

* แสดงธรรม

* วางไม้กฤษณา

* ไม้กฤษณาเป็นสื่อแสดงความเคารพ

จากนั้น **สมณะเดินดิน ติกขวิโร** แสดงธรรมหน้า
 สรีรสังขารพ่อครู ๒๓ นาที เสร็จแล้วท่านก็เดินนำ**สมณะ** และ
พระอาคันตุกะไปวางแท่งไม้กฤษณาบนหีบสรีรสังขารพ่อครู

* พิธีวางทางไม้กฤษณาแสดงความเคารพบูชา

ต่อจากนั้น**สิกขมาตฺวา**วางแท่งไม้กฤษณาที่พาน ที่จัดอยู่
 ชั้นล่างที่ถัดลงมาจากชั้นบนที่เป็นเมรุ ต่อด้วย**นาค กรัก ปะ
 นักบวชหญิงสำนักอื่น พลตรีจำลอง ศรีเมือง ญาติพ่อครู
 คุณพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงพลังงาน คุณศุภศิษย์ กอเจริญยศ ผู้ว่าราชการ
 จังหวัดอุบลราชธานี แหกผู้มีเกียรติท่านอื่นๆ ตามด้วย
 ญาติธรรม ศิษย์เก่า และนักเรียนสัมมาสิกขา เมื่อลงมาจาก**

* นักบวช ญาติธรรม และแก๊งผู้มีเกียรติมากมายมาร่วมงานด้วยความเคารพ

* ท่านรองนายกรัฐมนตรี คุณพีระพันธุ์
และแขกท่านอื่นๆกล่าวรำลึกถึงพ่อครู

เมรุ จะได้รับของชำร่วยและรูปภาพพ่อครู

ที่พุทธสถานปฐมมโศก ก็มีพิธีวางดอกไม้จันทน์คู่ขนาน
ไปพร้อมๆกัน

ช่วงเวลาอันยาวนานที่ทุกคนทยอยกันไปวางไม้กฤษณา
แขกผู้มีเกียรติก็ได้กล่าวระลึกถึงพ่อท่าน เช่น **คุณพีระพันธุ์
สาสิรัฐวิภาค** กล่าวรำลึกถึงพ่อครู สรุปได้ว่า ถ้าหากว่าสานุศิษย์
ของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ทุกท่านยังคงนำความดี คำสั่งสอน
และทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านได้สร้างคุณความดีให้กับสังคมแห่งนี้ ให้
กับประเทศแห่งนี้มาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา อยู่ต่อเนืองไปนั้น
แนวทางที่ดี คำสอนที่ดีของท่านก็จะเป็นประทีปนำทางในชีวิต
ของเรา ในสังคม และในประเทศของเรา สังคมของเรา ชีวิตของ
เรา ก็จะมีแต่ความดีตลอดไป

๒ บุรณภาพแห่งชีวิต ๒

เมื่อถึงเวลา**ประชุมเพลิง** ประมาณ ๑๘.๓๐ น. ท่าน**ปัจฉาสมณะเดินดิน ติกขวิโร** เป็นประธานจุดไฟถวายเพลิง สรีรสังขารพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ **เพลงที่เปิดในช่วงนี้คือเพลง บุรณภาพที่พ่อครูแต่งเป็นเพลงสุดท้าย** เนื้อเพลงบอกเล่าถึงความยากลำบากและอุปสรรคในชีวิตของพ่อครู แต่ท่านก็ไม่ท้อไม่ถอย ด้วยระลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพุทธศาสนา ท่านจึงไม่หวาดกลัวสิ่งใด แม้กระทั่งความตาย ยังมีอุปสรรคมาก ท่านก็ยังอุตสาหะพากเพียรเพิ่มขึ้น

* จุดไฟถวายเพลิงแด่สรีรสังขารพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

เพลงบูรณภาพ

คำร้อง.....รัก รักพงษ์

ทำนอง.....รัก รักพงษ์

ขับร้อง.....วงศัจจันทร์ ไพโรจน์,

นันทวัน เมฆใหญ่ สุวรรณปิยะศิริ,

อุมามพร บัวผึ้ง,

ทิพย์วัลย์ ปิ่นภิบาล

เรียบเรียงดนตรี.....จักรวาล เสารังยูติธรรม

แม่กัยพิฆาตชาตินี้มีวิบาก

สุดยากตรากตรำซ้ำเติมย่ำตาม

ก็พยายามสุดความอดสาหัสเสริม

ภัยร้ายปานใดไม่ท้อคงเดิม

ยิ่งเติมเพิ่มแรงแห่งเพียร

สุดลึกพระคุณสุดเกล้าสุดเคียร

แม่เจียนใจชาตินี้มีอาจขาดใด

เพื่อฟ้าเพื่อดินถิ่นรักชาติไทย

เชิดชูบูรณภาพจนตราบอสงไชย

ไทยคือไท เทิดไท้สุดใจ

สิ้นใจเพื่อไท นิรันดร์กาล

* ชีวิตนี้เกิดมาเพื่ออะไร?.....เกิดมาเพื่อตาย...!
ถ้าอย่างนั้นเกิดมาทำไม?.....เกิดมาทำงาน...!
ทำงานเพื่ออะไร...?.....เพื่อให้ตายอย่างมีค่า
สมกับที่ได้เกิดเป็นมนุษย์

ดังนั้นผู้รู้แล้วอย่างนี้
จึงเป็นคณงานแท้ๆที่ทำด้วยวิจารณญาณอย่างสำคัญ
และไม่ประมาทอยู่ทุกนาที

* พ่อครูสมณะโพธิรักษ์
๙ พ.ค.๒๕๒๓

ลานถวายเพลิง กลับ

* จงพิจารณาเสมอๆ ว่า “ความตาย” นั้นก็เป็นเรื่องธรรมดาๆ
แม้เราประสบกับ “ความแก่-ความเจ็บ-ความตาย”
เราก็จงทำให้เหมือนกับเรา
ย่อมพบกับกรหายใจออกหายใจเข้าเป็นธรรมดา
มันไม่มีใครไม่ประสบกับความแก่ ความเจ็บ ที่สุด “ความตาย”
จงทำให้ “ธรรมดา”
ทำให้ให้วาง สบาย สนิท รู้ความจริงตามสภาพนั้นๆ
แล้วก็จง “ปล่อยวาง” ให้เป็นธรรมดาๆ
นั่นคือสุดยอดของนักปฏิบัติธรรม

* พ่อครูสมณะโพธิรักษ์
๒๔ เม.ย. ๒๕๒๐

คืนสู่ธาตุ

ต่อจากนั้นเป็นเพลงกราบลาพ่อ ที่ศิลปินชาวอโศก **ไอ้
เกียรติพงษ์ เหมวรานันท์** ประพันธ์คำร้องและทำนอง ขับร้องโดย
ลูกหลานชาวอโศก แทนใจลูกหลานทุกคน ดนตรีโดยวงฆราวาส

น้อมขอบหมอบกราบ ศิโรราบแนบผืนธรณี
ลูกกราบ พระคุณความดี กราบพ่อคนนี้ สุดรัก สุดใจ
ไม่มีแล้วรอยยิ้มแสนอบอุ่น ไม่มีแล้วเสียงบิ๊บบิ๊บน้ำท่า
ไม่มีแล้วหลวงปู่ที่เคยหยอกเย้า เมืองเรือดงเหงา ไร่เงาพ่อเดิน
ไม่มีแล้วเสียงไอที่ลูกห้วง ไม่มีแล้วเสียงท้วงไถ่ถาม
ไม่มีแล้วพ่อที่คอยห้ามปราม ยามลูกไม่รู้ความ .. ไม่มีแล้วพ่อเรา

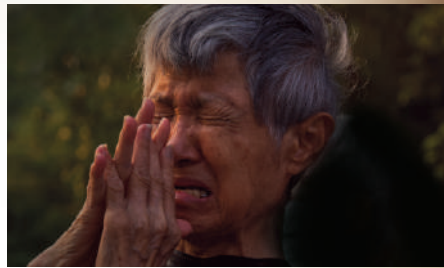
กราบลา กราบลา กราบลา ลูกขอกราบลา

กราบลา กราบลา กราบลา ลูกขอกราบลา

พ่อฉัน โปธิรักษ์ โปธิสัตว์ ยอดศิลปิน
พ่อฉัน โปธิรักษ์ โปธิสัตว์ รัตนโกสินทร์
พ่อฉัน โปธิรักษ์ โปธิสัตว์ ภารงานเป็นอาจิน
พ่อฉัน โปธิรักษ์ โปธิสัตว์ ... โปธิกิจ
พ่อฉันทำงานเหนื่อยเหน็ด เหมือนมนต์เสกดับร้อนผอนไฟ
ประกาศธรรมชี้ทางสว่างไส ให้ลูกพันโลกเก่าจิตเป็นไท
สอนเป็นผู้ให้ เอื้อเพื่อเจ้าจาน
จากนี้จะนำคำพ่อ เดินหน้าต่อปากเพียรสืบไป
ตราบชีวิตลูกนี้จนวันตาย ให้ต้นโพธิ์ของพ่อแผ่ร่มใบ
เป็นร่มโพธิ์ใหญ่ ให้สังคมพึ่งพา

กราบลา กราบลา กราบลา ลูกขอกราบลา

กราบลา กราบลา กราบลา ลูกขอกราบลา

* สฟุเพส์ สงฆฎต่าน สามคคิ วุฑฒิสาธิกา.
ความพร้อมเพรียงของปวงชนผู้เป็นหมู่
ยังความเจริญให้สำเร็จ.

* พุทธภาชิต

ระหว่างที่ไฟกำลังลุกไหม้ มีการถ่ายรูปรวมหมู่สมณะ หมู่พระอาคันตุกะ หมู่สิกขมาตุ หมู่ผู้เตรียมบวช ต่อจากนั้นเป็นญาติธรรมและนักเรียน แล้วมีรายการรำลึกถึงพ่อครู จากลูกๆ ด้วยหัวใจ ลูกหลานทยอยกันขึ้นมาพุดรำลึกถึงพ่อด้วยความอาลัยกันจนดึกดื่นและนั่งดูเพลิงลุกโชติช่วงจนกระทั่งเริ่มมอดเมื่อประมาณเที่ยงคืน มีลูกหลานนอนเฝ้ารอบเมรุประมาณร้อยคน

พิธีฌาปนกิจสรีรสังขารพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เน้นความสงบ เรียบง่าย งดงามในแบบชาวอโศก น้อมส่งพ่อครูด้วยความรัก ความศรัทธา และความเคารพสูงสุดอย่างที่มีอาจประมาณค่าได้ เป็นการจัดงานฌาปนกิจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของชาวอโศก ทุกอย่างสำเร็จลงด้วยหยาดเหงื่อแรงกายแรงใจของ

สายเลือดอโศก ไม่ต้องเสียค่าจ้างค่าแรงงานแม้แต่บาทเดียว

การจัดงานครั้งนี้เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจาก
อนุศาสนีปาฏิหาริย์ของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ผู้ที่พร่ำสอนและ
นำพาลูกหลานชาวอโศกปฏิบัติจนเกิดมรรคผล ลดอัตตาตัวตน
มีความสามัคคี เอเกีวาระ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมกันจัดงาน
ใหญ่บูชาพ่อครูจนสำเร็จลุล่วงได้ราบรื่น เรียบร้อย ง่ายงาม

ธรรมอันวิเศษของพระพุทธเจ้าที่พ่อครูได้นำมาเผยแพร่
ตลอดอายุขัยของท่าน ได้สร้างระบบบุญนิยมในสังคมสาธารณโภคี
แม้สรีรสังขารพ่อครูจากไป แต่โลกุตระธรรมที่พ่อครูสอนและ
นำพาปฏิบัติก็ยังสถิตอยู่ในหทัยรูปของลูกหลานชาวอโศกทุกคน
เปรียบดั่งต้นกล้าแห่งโลกุตระ ที่จะสืบสานงานศาสนาสืบต่อไป
และรอคอยพ่อครูกลับมา

รุ่งเช้า วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๗ มีการบิณฑบาต
ประมาณ ๖ โมงเช้า เสร็จแล้วสมณะเดินดิน ดิกขวีโร นำหมู่
สมณะมาที่ลานถวายเพลิง ประมาณ ๗.๐๐ น. **สมณะเดินดิน
ดิกขวีโร, สมณะบินบน ถิรจิตโต และสมณะผินฟ้า อนุตตโร**

* พิธีเก็บอัฐิพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

แสดงธรรม ระหว่างนั้นสมณะ ๔ รูป คือ **สมณะฟ้าไท สมชาติโก, สมณะแก่นเกล้า สารกโร, สมณะดินไท ธานีโย และสมณะแสนดิน ภูมิพุทโร** เก็บอัฐิพ่อครู โดยมีญาติโยมฝ่ายชายคอยเป็นผู้ช่วย เมื่อเก็บแล้ว แบ่งอัฐิได้เป็น ๘ พอบ ส่วนเก่าถ่านอื่นเก็บใส่โอ่งดินเผาได้ ๘ โอ่ง

ระหว่างที่ทำพิธีมีฝนตกลงมาปรอยๆ เหมือนพรมน้ำมนต์ ประมาณ ๘.๐๐ น. เสร็จพิธี

เหตุที่พ่อครูยังคงดำรงอยู่กับเรา

งานถวายเพลิงพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ณ ลานถวายเพลิง กลับคืนสู่ธาตุ เมื่อวันที่อังคารที่ ๑๖ เม.ย. ๒๕๖๗ ได้ผ่านไปแล้ว สิ่งที่ยังคงอยู่อย่างสำคัญที่เป็นตัวแทนของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ก็คือคำสอนที่พ่อครูได้แสดงไว้ในรูปแบบต่างๆ อันเป็นไปเพื่อการลดละกิเลสตัดมหาอุปาทาน พร้อมด้วยประโยชน์ตนและประโยชน์ท่าน ตามคำสอนของพระพุทธเจ้าที่ฝากเป็นปัจฉิมโอวาทแก่ชาวพุทธไว้เป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างไม่ประมาท เพื่อความมั่นคงของพระพุทธศาสนา ก่อนเสด็จปรินิพพาน

ฉะนั้น ผู้ใดประพฤติปฏิบัติตามคำสอนของพ่อครูอยู่ ผู้นั้นก็ยังคงอยู่กับพ่อครูที่เป็นเนื้อหาที่แท้และจริงยิ่งกว่าสรีรสังขารของพ่อครูที่ได้เสื่อมถอยไปตามกาลเวลาแห่งอายุ ๘๙ ปี ๑๐ เดือน ๖ วัน ของกายเนื้อ หรือสรีรสังขารที่พ่อครูได้พยายามใช้เผยแพร่น้ำเนื้อแท้แห่งพุทธให้หยั่งลงสู่เมืองพุทธ คือ ประเทศไทย

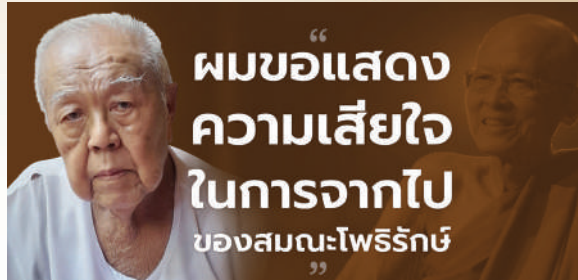
ผู้ใดที่เข้าถึงเนื้อแท้ของพุทธศาสนา ก็คือมีพ่อครูในจิตวิญญาณ ที่ไม่มีวันเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา อันแตกต่างจากกายเนื้อหรือสรีรสังขารที่ย่อมเสื่อมสลายไปตามกาล กรรมและวิบากของมนุษย์ทุกคนที่เกิดมาในโลก ไม่ว่าจะเป็นผู้ใดก็ตาม ขอขอบคุณหัวใจลูกอโศกทุกๆท่าน

ด้วยคารวาลัย จากใจของกัลยาณมิตร

๑ คารวะด้วย หนึ่งผู้ มิ่งคุณ
หนึ่ง ทัฬหกรรม นามคุณ ๑๒๕
๑๓๗๕ ศรัทธาธรรม สันติโลก
โพธิวัตรม วัตรวัตร วัตรวัตรธรรม ๑๓
พระคุณคุณคุณคุณ

“
ผมขอแสดงความเสียใจ
ในการจากไป
ของสมณะโพธิวัตรม”
”

กวีเหลวไหลแท้
6 นาที · ๑

สมณะ อยู่ใน ใจของท่าน
คือแก่นการณ บริสุทธิ์ อันผุดผ่อง
มอบสันติ โอสถ ให้โลกครอง
สุครรลอง นิพพาน สังฆารลา

กวีเหลวไหล
๑๑ เมษายน ๖๗

← Reels ▾

ชีวิตและผลงานของ
พ่อท่านน่าจะเป็นบทเรียนและ
จดจำเพื่อดำเนินชีวิตใน
แนวทางที่พ่อท่านได้แสดงเป็น
ตัวอย่างไว้มากมาย ซึ่งเป็น
เรื่องไม่ง่ายและทำกายเป็น
อย่างยิ่ง โดยเฉพาะการเปิด
โลก**บุญนิยม**สู่กับโลกทุนนิยม
แบบลงมือค้นคว้า ลงมือทำ
ลงมือพิสูจน์อย่างจริงจัง 58

สุริยะใส กตะศิลา
11 เมษายน 2567 2

ศิริรัตน์ และคนอื่นๆ อีก 57 คนถูกใจวิดีโอนี้ 4

บุญนิยมทีวี ๑

อาจารย์สุริยะใส กตะศิลา ได... เพิ่ม... คัดลอก

Apichat Dumdee · Follow

4h · 🌐

#กรรมาคารวาลัยแด่พ่อครูสมณะโพธิรักษ์
#ร่วมโพธิ์ใหญ่แห่งกองทัพธรรม

โพธิ์แกร่งแห่งยุคสมัย

๐ กรรมาพ่อครูสมณะโพธิรักษ์
องค์เสาศหลักโพธิ์แกร่งแห่งยุคสมัย
แดนอศอกท้าวหล้าสุดอาลัย
ร่วมโพธิ์ใหญ่ผู้โอบเอื้อคอยเกื้อกูล

๐ ผู้นำชาวศอกสร้างโลกใหม่
ให้อย่างไรเงื่อนไขให้แล้วสูญ
สร้างสังคมนุญนิยมสุขสมบูรณต์
แจ่มจาร์ญญอยู่ในทิพย์พระนิพพาน...

น้อมกราบด้วยจิตคารวะ
อภิชาติ คำดี

๑๑ เม.ย. ๒๕๖๗

1jakkawal

12 นาที · 🌐

บางคนเกิด บางคนจากไป บางคนยังคงต้องดิ้นรน
ในการใช้ชีวิต แต่ไม่ว่าอย่างไร จงใช้ชีวิตอย่างมี
สติ และเตรียมตัวจากไปอย่างสงบ หรือ "เตรียมตัว
ตาย" นี้เอง

เจกเช่น พ่อครูรัก รักพงษ์ ที่เตรียมพร้อมละ
สังขารไว้อย่างสมบูรณ์ ผมเพิ่งได้รู้จักท่านเป็นการ
ใกล้ชิด ก็เมื่อปีที่แล้วเนื่อง จากการติดต่อให้ช่วยทำ
คอนเสิร์ต จากลูกศิษย์ของท่าน

จึงได้ทราบว่าเพลงของท่าน ถือเป็นเป็นชิ้นคุณ
มากมาย ที่มีอายุเพลงนานกว่า อายุของผมเสียอีก
ทั้งยังมีคติสอนใจสอดแทรก ในเพลงเสมอ ในฐานะ
นักดนตรีคนหนึ่ง ขอชื่นชมในความสามารถในการ
แต่งเพลง ด้วยความละเอียดละโม ภาษากวีที่ใช้สั้น
ลึกซึ้ง และไพเราะ ซึ่งในแต่ละเพลงก็แตกต่างกันไป
ไม่ซ้ำกัน

ในวันที่ 7 เมษายน ที่เหล่าลูกศิษย์ได้ปรึกษาอยาก
ให้ผมเดินทางไปที่ราชธานีอศอก จังหวัด
อุบลราชธานี ผมได้พูดคุยและบรรเลงเพลง
"บูรณาภาพ" พร้อมการขับร้องจากลูกศิษย์ร่วม 200
น่าจะ ได้ ทั้งเด็กตัวเล็กๆ ยิ่งร้องเพลงของพ่อครูท่าน
ได้

ท่านได้ชมการแสดงของพวกเราตั้งแต่ต้นจนจบ
เราได้ทราบภายหลังว่า ท่านได้แจ้งกับลูก
ศิษย์ก่อนหน้านั้นแล้วว่า อาจกละสังขาร และได้จัด
เตรียมทุกอย่างไว้ล่วงหน้า อย่างเรียบร้อย ในการ
จากไปมาลึกลับแล้ว

ไทยโพสต์ · ติดตาม

6 นาที · 🌐

ลูกศิษย์ศรัทธา 'สมณะโพธิรักษ์' ผู้นำจิตวิญญาณสำนักสันตอศอก
มรณภาพแล้ว

thaipost.net
ลูกศิษย์ศรัทธา 'สมณะโพธิรักษ์' ผู้นำจิตวิญญาณสำนักสันตอศอก
มรณภาพแล้ว

ไทยพีบีเอส

แด่พ่อครูสมณะโพธิรักษ์

พ่อครูโพธิ์ใหญ่ ท่านเป็นเหมือนพ่อครู...
เพื่อชีวิต...
พ่อครูโพธิ์ใหญ่ ท่านเป็นเหมือนพ่อครู...
เพื่อชีวิต...
พ่อครูโพธิ์ใหญ่ ท่านเป็นเหมือนพ่อครู...
เพื่อชีวิต...

THE NEW PARADISE OF BODHI...
พ่อครูโพธิ์ใหญ่ ท่านเป็นเหมือนพ่อครู...
เพื่อชีวิต...
พ่อครูโพธิ์ใหญ่ ท่านเป็นเหมือนพ่อครู...
เพื่อชีวิต...
พ่อครูโพธิ์ใหญ่ ท่านเป็นเหมือนพ่อครู...
เพื่อชีวิต...

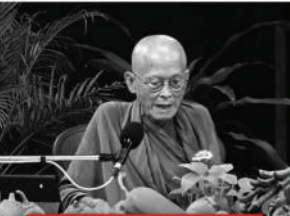

Sanook News

38 นาที · 🌐

ประวัติ "สมณะโพธิรักษ์" ผู้ก่อตั้งและ
ผู้นำจิตวิญญาณ สำนักสันตอศอก
และผู้ก่อตั้ง "พรรคพลังธรรม"

อ่านต่อในคอมเมนต์

ประวัติ สมณะโพธิรักษ์
ผู้นำสำนัก "สันตอศอก"
และผู้ก่อตั้ง WSSAWLOSSSU

มีเพียงพ่อท่านนี่	หนทาง
พ่อท่านยังตกตาง	มรรคให้
ปฏิบัติจิตดวง	ทางปล่อย อวิชา
สมค่าสมกราบไหว้	กอบไซริ บาสมิ
ทำดีสอนแก่นสธ้าง	หลักธรรม
ยึดมั่นยึดแนวหน้า	แน่แท้
ดีชั่วแยกบุญกรรม	สอนสั่ง
อวิชาขัดแก้	ขุ่นขัน ขัดเกล้า
มัจฉาทิฏฐิเวิน	หลงผิด
พ่อท่านสอนเนืองใจ	พิชธ้าย
ลากยศอย่าหลงติด	ทุกข์สุข
บุญสงฆธรรมะท้าย	สู้สร้าง กุศลธรรม
ท่านโพธิธรรมาลังการาม	สังขาร
ขอพ่อสูนิพพาน	หลุดพ้น
หยุดเวียนว่ายสังสาร	สุภริ ปรายะ
กราบสังฆิษย์กราบลิ้น	ส่งแล้ว นิพพาน

จักษุ พันธุ์ชูเพชรา
๑๑ เมษายน ๒๕๖๗

อาจารย์จักษุ พันธุ์ชูเพชรา

พินัยกรรม

ของ

พ่อคุณสุสมณะโพธิรักษ์

๖๘

พ่อครู มีชื่อเดิมว่า **มงคล รักพงษ์** เกิดวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๗ ที่จังหวัดศรีสะเกษ เรียนจบมัธยมปลายที่ **โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช** จังหวัดอุบลราชธานี จบอนุปริญญาแผนกจิตรศิลป์ ที่ **โรงเรียนเพาะช่าง** กรุงเทพฯ และได้เปลี่ยนชื่อเป็น **รัก รักพงษ์**

ช่วงเวลาที่เรียนหนังสือท่านสนใจการเขียนหนังสือ การประพันธ์บทกวี บทเพลง และทำกิจกรรมต่างๆมากมาย จนถึงได้**ทำละครเพลงสั้น(operetta)** เรื่อง **เหลื่อมมาแต่อดีต** ในชีวิตการทำงาน พ่อครูมีวิถีชีวิตในโลกบันเทิง **ทำงานโทรทัศน์อยู่** **แผนกจัดทำรายการ เป็นทั้งผู้จัดรายการ ผู้อำนวยการรายการ เป็นทั้งพิธีกร ทั้งตัวแสดง เป็นเวลาถึง ๑๒ ปี** ที่ทำงานใน**บริษัทไทยโทรทัศน์** และยังร่วมกับเพื่อนสร้างภาพยนตร์เรื่อง **โทน** ได้รับความนิยมนอย่างสูง ท่านแต่งเพลงที่ร้องกันติดปากมากมาย หลายเพลง เช่น โทน ฟ้าต่ำแผ่นดินสูง ผู้แพ้ ผู้ครองรัก ก่อนสิ้นแสงตะวัน **ประสบการณ์เหล่านี้ นับเป็นต้นทุนสำคัญในการทำงานศาสนาในร่มกาสาวพัสตร์ของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ เพื่อเป็นมรดกธรรมแก่โลก**

พ่อครูเริ่มศึกษาและปฏิบัติธรรมอย่างเอาจริงเอาจัง **ในท่ามกลางเมืองมายา** ขณะที่ธุรกิจการงานกำลังเจริญก้าวหน้าในทุกๆด้าน รายได้เฉลี่ยเดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท (ในช่วงปี ๒๕๑๓) แต่ท่านก็ทิ้งโลกออกมาได้อย่างไม่แยแส เพราะเห็นลัทธิจะว่า **สมบัติทางธรรมนั้นดีกว่าประเสริฐกว่าจริงๆ**

ในร่มกาสาวพัสตร์

พ่อครูออกบวชในธรรมยุติกนิกาย เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๓ ที่วัดโศการาม จังหวัดสมุทรปราการ ฉายา **โพธิรักษ์โชโต** หรือ **พระโพธิรักษ์ ฉันทอาหารมังสวิรัตติ รักษา จุลศีล มัชฌิมศีล มหาศีล สำหรับพระภิกษุ ตลอดชีวิต** มีผู้ศึกษาและปฏิบัติตามท่านมากขึ้น รวมทั้งพระคณะมหานิกาย แต่**พระราชวรคุณ** ซึ่งเป็นอุปัชฌาย์ ไม่ต้องการให้พระฝ่ายมหานิกายเข้ามาร่วมศึกษา ดังนั้นเพื่อให้พระอุปัชฌาย์สบายใจ พ่อครูจึงกราบลาพระอุปัชฌาย์ ออกจากวัดโศการามและได้นำใบสุทริมาคีนในภายหลัง

วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ.๒๕๑๖ **พ่อครูเข้ารับการสวด ญัตติข** เป็นพระของคณะมหานิกายอีกคณะหนึ่ง ที่วัดหนองกระทุ่ม จังหวัดนครปฐม โดยมี**พระครูสถิตวุฒิกุล** เป็นพระอุปัชฌาย์

เมื่อท่านทำงานศาสนา ธรรมะแพร่หลายออกไป มีผู้ปฏิบัติตามเพิ่มขึ้น จนรวมเป็นกลุ่มชื่อว่า **ชาวโศก** มีวิถีปฏิบัติต่างจากคณะสงฆ์หมู่ใหญ่ชัดเจนมากขึ้น จนทำให้เกิดข้อขัดแย้งกับพระผู้ใหญ่ฝ่ายปกครอง และมีคำสั่งที่ไม่เป็นธรรม คอยหาเรื่องหาราวมาเป็นระยะๆ ในที่สุดก็ต้องประกาศประนีประนอมกันด้วยนานาสังวาส คือ เมื่อมีความเชื่อ ความเห็นและข้อปฏิบัติแตกต่างกัน **พระพุทธเจ้าทรงให้ใช้หลักนानาสังวาส** ซึ่งเป็นเพียงแต่ความแตกต่าง(นานาสังวาส) ไม่ถึงขั้นแตกแยก(สังฆเภท) ด้วย

เหตุที่มีความแตกต่างกัน(นานา) ทั้งพิธีกรรม กิจกรรม และพฤติกรรม **วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๑๘ พ่อครูและคณะสงฆ์ชาวโศกจึงประกาศลาออกจากการปกครอง ของคณะสงฆ์ไทยตามหลักนานาสังวาส**

พ่อครูและคณะถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่า **นอกรีต** เนื่องจากปฏิบัติเคร่งครัด ได้แก่ ฉันทอาหารมังสวิรัต ฉันทอาหารวันละ ๑ มื้อ ไม่ใช้เงินทอง นุ่งห่มผ้าย้อมสีรัก ไม่เรียไร ไม่รดน้ำมนต์-พรมน้ำมนต์ ไม่บูชาด้วยรูปเทียน ไม่มีไสยศาสตร์ ฯลฯ **กรมการศาสนาได้ดำเนินคดีกับคณะสงฆ์ชาวโศก ตามคำสั่งมหาเถรสมาคม จนกระทั่งในปี พ.ศ.๒๕๓๒ คณะสงฆ์ชาวโศกถูกพิพากษาว่าเป็น ผู้แพ้** ต้องยอมปรับการห่มจีวรให้ต่างจากคณะสงฆ์ไทย ไม่สามารถเรียกขานตนเองว่า **พระ** ได้ จึงเรียกตนเองว่า **สมณะ** แต่ยังปฏิบัติเคร่งครัด トラบจนปัจจุบัน

ด้วยเหตุนี้ ชาวโศกจึงเปลี่ยน**วันโศกรำลึก**จากวันที่ ๕ มิถุนายน ซึ่งเป็นวันเกิดของพ่อครู เป็นวันที่ ๑๐ มิถุนายน ซึ่งเป็นวันแรกที่เรียกตนเองว่า **สมณะ** เป็นการให้ความสำคัญต่อหมู่สมณะแทนความสำคัญของพ่อครู

ระบบบุญนิยมในสังคมสาธารณโภคี

สิ่งที่พ่อครูสร้างสรรค์ให้เป็นมรดกของสังคมคือ **ระบบบุญนิยม** เป็นมรดกที่มอบให้ทุกคนที่ประสงค์จะรับ จึงไม่ต้องทำพินัยกรรมมอบให้กลุ่มใดหรือคนใดเป็นสายลักษณะอักษร

* ชุมชนปทุมอโคต

* พ่อครูแสดงธรรมแก่นักเรียนสัมมาสิกขา จากโรงเรียนสัมมาสิกขาของชาวอโคตทั่วประเทศ มารวมตัวกันเข้าค่ายชุกษาของอโคตสัมพันธ์(ขอส.) ที่พุทธสถานราชธานีอโคต

ระบบบุญนิยมเป็นระบบสังคมของชุมชนชาวโศก ที่ท่านสร้างขึ้นให้ผู้ปฏิบัติตนเคร่งครัดตามหลักธรรมในพุทธศาสนาได้ใช้ชีวิตร่วมกันในสังคม**สาธารณโศก**(การใช้เครื่องอุปโภคบริโภคร่วมกันเป็นส่วนกลาง แบบเดียวกับสังคมสงฆ์สมัยพุทธกาล ซึ่งเป็นสังคมแห่งการแบ่งปัน แจกจ่ายเจือจาน ไม่กักตุนสะสมจนเกินความจำเป็นสำหรับตน)

ชุมชนบุญนิยมแห่งแรกคือ ชุมชนปฐมโศก จังหวัดนครปฐม หลังจากนั้น ญาติธรรมผู้ปฏิบัติธรรมชาวโศกก็ได้สร้างชุมชนขึ้นในพื้นที่ของตน ตามธรรมชาติของแต่ละชุมชน จนกระทั่ง ได้สร้าง**ชุมชนราชธานีโศก**ขึ้นเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๗ และตอนนี้ก็มีชุมชนบุญนิยมกระจายกันอยู่ทั่วประเทศ พ่อครูคาดหวังว่า **“ชุมชนชาวบุญนิยมทุกแห่งจะผลิตมนุษย์ที่ประเสริฐ ทำให้มนุษย์ดีขึ้น ประเสริฐขึ้น เจริญขึ้น เป็นประโยชน์ต่อโลก และเป็นคุณค่าต่อตัวเองอีกด้วย”**

เมื่อมีคนดีจริงๆ และเสียสละช่วยกันทำกิจการใด กิจการนั้นก็ย่อมเป็นไปได้เพื่อประโยชน์ของสังคม และมนุษยชาติทั้งสิ้น เช่น **“๓ อาชีพกู้ชาติ”** ได้แก่ **กสิกรรมไร้สารพิษ ปุ๋ยสะอาด และขยะวิทยา** สามอาชีพนี้จะช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ หยุดการใช้สารเคมี และลดการสร้างขยะ ทำให้โลกร่มเย็น ธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ประชาชนมีอาหารปลอดภัย โลกย่อมมีความมั่นคงทางอาหาร

การศึกษาบุญนิยม โรงเรียนสัมมาสิกขาของชาว**โศก** เปิดสอนมาได้กว่า ๓๐ ปีแล้ว ครูสอนฟรี เด็กเรียนฟรี มีระบบ **“บวร” บ้าน-วัด-โรงเรียน** ช่วยกันอบรมบ่มเพาะ

ตลาด อาริยะ

* พาณิชยกรรม

* สื่อมวลชน

บุญนิยม > ทีวี

ให้เด็กปฏิบัติตามคำสอนในพุทธศาสนา ทำงานเป็นจนพึ่งตนเอง
ได้ และมีความรู้เพียงพอสำหรับการพัฒนาตน ตามปรัชญาของ
โรงเรียน คือ **“ศีลเด่น-เป็นงาน-ชาลยวิชา”**

พาณิชย์บุญนิยม ยึดหลัก **“ของดี-ราคาถูก”** ราคา
ถูกมี ๔ ระดับ คือ **ต่ำกว่าท้องตลาด(ยังมีกำไรอยู่) เท่าทุน
ต่ำกว่าทุน และแจกฟรี** ชุมชนชาวอโศกมีการค้าขายทั้ง ๔ ระดับ
ในวาระต่างๆกัน เช่น ขายต่ำกว่าราคาตลาดเป็นปกติ ขายเท่า
ทุนสำหรับสินค้าบางชนิด ขายต่ำกว่าทุนในงานตลาดอารียะ และ
มีกิจกรรมแจกฟรีในวันพ่อ

สื่อบุญนิยม เป็นบริการที่มุ่งสื่อสารความจริง ให้
ประชาชนได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชีวิตและจิต
วิญญาณ มีการพิมพ์หนังสือธรรมะแจกฟรี และขายต่ำกว่าทุน
มายาวนานกว่า ๔๐ ปี มีสื่อวิทยุและโทรทัศน์ที่ไม่มีโฆษณาหรือ
เรียไรแต่อย่างใด

ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่พิสูจน์ให้เห็นว่า พุทธศาสนาเป็น
ประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า

**“พหูชนหิตายะ(เพื่อประโยชน์ของหมู่มวลมหาชนเป็นอัน
มาก) พหูชนสุขายะ(เพื่อความสุขของหมู่มวลมหาชนเป็นอันมาก)
โลกานุกัมปายะ(เพื่ออนุเคราะห์โลก)”**

ระบบบุญนิยม จึงเป็นมรดกที่พ่อครูมอบให้โลก เพื่อ
เป็นประโยชน์แก่โลก เพื่อความสุขของโลก และเพื่ออนุเคราะห์
แก่อุญโลก เป็นมรดกที่แสดงไว้ในสังคัมสารณโกศิในชุมชน
บุญนิยมนั่นเอง

พ่อครูมองพุทธศาสนาในวาระที่ชีวิตของท่านใกล้จะ
สังขารเอาไว้วว่า

“.....คำนวณแล้ว สรีระมันก็ไม่ไหวแล้ว มันควรตาย
จริงๆ ตายดีกว่าที่จะอยู่ต่อ ตายแล้วริบมาเกิด อย่างไม่
ต้องมาเกิดอีกอยู่ เพราะว่ามันไม่ไหวหรอก ศาสนาพุทธยังไป
ไม่ได้ถึงไหนเลย”

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ละสังขารด้วยโรคชรา เมื่อเวลา
๐๖.๕๐.๑๐ น. วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๗ ณ โรง
พยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี

❁ เรียบเรียงจากข้อเขียนของ รินธรรม ธารมุกตา

๕ เรื่องสุดท้าย
ของ
พ่อครูสมณะโพธิรักษ์

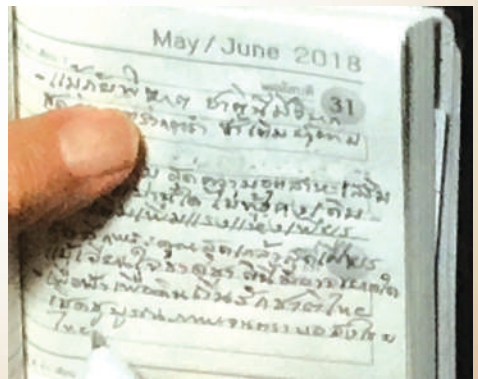
ก่อนที่พ่อครูสมณะโพธิรักษ์จะได้ละสังขารจากพวกเราไปในวันพฤหัสบดีที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๗ นั้น พ่อครูท่านได้ทำเรื่องสุดท้ายไว้หลายเรื่อง คณะปัจฉาสมณะของพ่อครูได้เรียบเรียงมาเป็น **ภาพจำที่ต้อง“จำ!”** ของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ไว้ทั้งหมด ๕ เรื่องด้วยกันคือ

๑. เพลงสุดท้ายของพ่อครู (เพลงบูรณภาพ)

พ่อครูสนทนากับปัจฉาฯ และโยม

ตอนเช้าวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๗

พ่อครูว่า... **บูรณภาพ** บุรณะ แปลว่า **เต็ม สมบูรณ์**
ภาวะ ภาพ บูรณภาพ **ภาพ**คือสิ่งที่กำลังปรากฏอยู่ นี่มัน

ต้องเต็ม เพราะฉะนั้นมันจะไม่เต็ม มันจะพร่องไม่ได้

เต็ม หมายความว่า ไมโอเวอร์เลยนะ เต็มนี้หมายความว่า
ว่าไม่เกินด้วย **เต็ม คือต้องพอเหมาะพอดีสมบูรณ์**

นอกจากนั้นแล้วจะต้องเสถียรด้วย ต้องพยายามจะให้
เสถียรนะ ต้องระมัดระวังทุกมิติทุกมุมทุกประเด็นทุกเหลี่ยม อย่า
ให้พร่อง อย่าให้เปลี่ยนแปลงเสียสภาพไป ต้องบูรณาภาพอยู่ตลอด
ทุกวินาที และเป็นอสงไขย ก็คือเป็น Forever

และ ๒ ท่อนสุดท้ายที่ว่า.. **ไทยคือไท เทิดให้สุดใจ**
สิ้นใจเพื่อไท นิรันดร์กาล..

ก็หมายถึง ชาติ ประเทศด้วย

หมายถึง อิศรเสรีภาพ ที่เรียกว่า ไท

อิสรเสรีภาพสูงสุดเรียกว่า **ไท** ที่ศัพท์ใช้คำว่า ไท
แล้วเราก็มีคำว่า **ไทย** ที่หมายถึงประเทศด้วย เพราะมีทั้งสระไอ
ไม่มี ย.ยักซ์ กับสระไอที่มี ย.ยักซ์ แล้วมีไทด้วย **ไท** ที่แปลว่า
พระเจ้าแผ่นดิน มีหมดทั้งไท ทั้งไทยมี ย.ยักซ์ ทั้งไทไม่มี ย.ยักซ์
อยู่ในนั้นหมดครบ

เพลงนี้ก็เป็นเพลงที่ต้องเกิดนะ มันก็แปลก มันก็มาอย่าง
ไม่หวือหวา แต่ดูท่าที มันจะไปหวือหวา ว่าแล้วมันก็แปลกๆ
หลายๆอย่าง มีอะไรที่ไม่เหมือนใคร และแปลกอีกอย่างหนึ่งก็
คือ ร้องง่าย เด็กเล็กใครเราร้องได้หมด ผู้ใหญ่ร้องอย่างเต็มที
อยากโชว์ขนาดไหนก็ได้ ร้องได้ เล็กๆน้อยๆก็ได้ มันแปลก มัน
ครบ มันรวมเอาหมดทุกอย่าง เด็กร้องได้ผู้ใหญ่ร้องดี คนปวด
ท้องร้องก็หายทันที ได้ทุกเพศทุกวัย เป็นยาที่บูรณาภาพ

* ลูกหลานชาวโศกร่วมกันร้องเพลงบูรณภาพ โดยมีคุณหนึ่ง จักรวาล เล่มดนตรี
ทุกคนร่วมกันส่งกำลังใจไปถวายพ่อครูที่กำลังนอนป่วยอยู่ที่โรงพยาบาล ส.เม.ช.๖๗

เพลงบูรณภาพของหลวงปู่เป็นเพลงสุดท้ายแล้ว เลิก
แต่งเพลงแล้ว บูรณภาพเป็นตัวจุดสุดท้ายแล้ว เป็นผู้ที่มาซ่อมแซมมา
ทำให้เต็ม ทำให้สมบูรณ์ ทำให้เกิดการบูรณะ ให้บริบูรณ์ ให้ได้อยู่
ตลอด เพราะเรารู้ว่าสิ่งที่บกพร่อง สิ่งที่ต้องซ่อมแซมโดยธรรมชาติ
หรือโดยมนุษย์นี้ทำให้มันเสื่อม ทำให้ฉิบหายลงไป เราก็จำเป็น
ที่จะต้องบูรณะ ซ่อมแซม ปรับปรุงให้มันสมบูรณ์ ให้มันบริบูรณ์

๒. หนังสือเล่มสุดท้ายของพ่อครู (หนังสือเกิดมาชาตินี้)

ในเดือนกันยายน ๒๕๖๖ พ่อครูได้เทศนาถึง**หนังสือ
เกิดมาชาตินี้** ไว้ว่า... ไซ้ อาตมาเป็นสมณะที่มีปฏิสัมพันธ์ทางญาณ
ที่แสดงออกมานี้ อาตมาพูดเหมือนคนหน้าไม่อายุ...แห่ม คุย
ตัวเอง มันเป็นสัจจะ มันไม่ได้อายุ มันไม่มีมังกู ไม่ได้เก้อเขิน
มันง่าย ๆ มันพูดความจริง โดยที่เราไม่มีอะไรต้าน ไม่มีอะไรเป็น
เรื่องที่โต้ต้านอะไรไว้เลย มันไปเต็มที่ สะอาดใจ มันเป็นหนึ่งในเดียว

มันเป็นเรื่องที่อาตมาได้นำมาพูด มาบอก จนกระทั่งทุกวันนี้ เขียนหนังสือเกิดมาขำดีนี่ สารภาพมุนนี่ไม่รู้คนจะเข้าใจได้แค่ไหน คนอาจจะหาว่าอาตมาแก้ตัวก็ได้ ถ้าอ่านหนังสือเล่มนั้นเสร็จ แต่แท้จริงมันเป็นการเปิดเผยสุดแล้ว จำเป็นที่สุดที่อาตมาต้องพูดเช่นนี้ แล้วก็บอกเช่นนี้ แล้วก็อาศัยขยายความที่ละเอียดลึกแถมไป

เพราะฉะนั้นใครอ่านหนังสือเล่มนี้จะมีความลึกละเอียดแถมไป แล้วก็บอกสักจะความจริงว่า **อาตมาจำเป็นขำดีนี่ ต้องพูดถึงขนาดนี้** ซึ่งเขาถือว่า ผู้ที่สูงหรือผู้ที่ดีแล้วยอมไม่พูดยอมไม่อวดตัวเช่นนี้ แต่อาตมามันต้องอวดตัวเช่นนี้ มันแย้งย้อนแย้งกับสัจจะของโลกที่เขายึดถือผิด ไม่ผิดของเขาหรอก เพราะฐานเขาอย่างนั้น **แต่อาตมานั้นเป็นอีกฐานหนึ่ง มันคนละมาตรฐานกัน มันไม่ได้มาตรฐานเดียวกัน** มันก็เลยเข้าใจยาก อาตมาก็ทำงานมาจนถึงวันนี้ ก็เห็นผลงานของตนเอง

ก็กำลังจะสรุปผลงานของตัวเอง เกิดมาชาตินี้ นี่กำลังเขียนหนังสือเกิดมาชาตินี้ เขียนว่าจะไม่มาก นี่ปาเข้าไปตั้งเกือบ ๒๐๐ หน้าแล้ว แต่ถึงแน่แหละ ๒๐๐ หน้า นี่ยังไม่ได้อารายการที่รวบรวมผลงานต่างๆ โดยมีผู้ทำเป็นตารางให้ดูง่ายๆ เพื่อให้รู้ว่า **เกิดชาตินี้ทำอะไรบ้าง.....**

๓. โอวาทสุดท้ายของพ่อครู (สั่งสมการไม่สะสม !)

เช้าวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๗ พ่อครูสนทนากับปัจฉยา ตอนเช้า โดยปรารภเรื่องที่ทำนถูกเคี้ยวเชษฐจากพวกเรา(ภายใน) ให้ตีมน้ำมาก ๆ ซึ่งโดยธรรมชาติของพ่อครู เป็นปกติท่านจะไม่ค่อยตีมน้ำ เพราะไม่รู้สึกระคายน้ำแต่อย่างใด

พ่อครูว่า... แล้วคุณก็ไปเอาสแตนดาร์ดของคนทั่วไปมา วัดอาตมา ก็วัดไป พุดไป มันจะไปถูกหรือ?

อาตมาว่า อาตมาปฏิบัติกับตนเองเป็น Normal ของ

ตนเอง แล้วความ Supranormal ของอาตมาที่ได้ มันชอบ อย่างนี้ แล้วก็ฝึกอย่างนี้ แล้วก็ใช้ประมาณอย่างนี้ อาตมา input output ตามประสาไป มันก็ได้อย่างเงี้ยๆ

แต่สิ่งที่คนยากจะเข้าใจขึ้นไปอีก คือมันเป็นการ“สั่งสมการไม่สะสม” สั่งสมความสูงสุดคือ **“สั่งสมการไม่สะสม”**

พวกที่ Normal ก็เอามาตรฐานสะสมมาให้ อ้าว! ให้สะสมๆ(น้ำ) ก็ทรมาณ คือมันได้อย่างหนึ่ง แต่มันไม่ได้ใช้อย่างที่ควรจะได้ และก็ยัง? ยังไม่เหมาะใจของผู้ที่ยึดถือมาตรฐานสากลโลก แต่เราบอก เราไม่ใช่มาตรฐานสากลโลก เรามันมาตรฐาน Supranormal ซึ่งไม่ใช่ Abnormal มันไม่เหมือนสามัญปกติทั่วไป

อันนี้เป็นการศึกษา คนจะค่อยๆเข้าใจ

อ้อ! มันมีอย่างเงี้ย มี Supranormal ด้วยหรือ เมื่อได้ศึกษาก็จะพบว่า มันเป็นเรื่องจริง สะสม Supranormal ได้ คนทั่วไปเขาต้องศึกษาด้วย ต้องสั่งสมด้วย ยิ่งเป็นโพธิสัตว์นี่ยิ่งจะต้องศึกษา Supranormal... **“สั่งสมการไม่สะสม!”**

๔. รอยยิ้มสุดท้ายของพ่อครู

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๗ เป็นวันที่สิบห้าที่พ่อครูมา Admit ที่ รพ.สรรพสิทธิประสงค์ เวลา ๐๒.๔๔ น. สมณะแสนดินสังเกตเห็นใบหน้าพ่อครูยิ้มทั้งหน้าตาทั้งปาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ยิ้มถึงดวงตา อย่างชัดเจน ๒ รอบ

๐๖.๓๕ น. พ่อครูหายใจช้าลงไปเรื่อยๆ และหยุดหายใจ
ไปตอนประมาณ ๐๖.๔๐ น. พยาบาลวัดซีพจรพ่อครูไม่ได้แล้ว
ส.แสนดิน ขานเวลามรณภาพของพ่อครู... **“พ่อครูสมณะโพธิรักษ์
ได้มรณภาพลงด้วยโรคชรา ที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์
ในเวลา ๐๖.๔๐.๑๐ น. วันพฤหัสบดี ๑๑ เมษายน ๒๕๖๗”**

รอยยิ้มสุดท้ายของพ่อครูบอกอะไร???

บ่งบอกให้เห็นถึง**ความเป็นผู้มีสารถีธรรม จวบจน
ลมหายใจสุดท้าย**

ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับพ่อครูจะรู้ว่า พ่อครูมีชีวิตอยู่ด้วย
สารถีธรรม ด้วยเมตตากรรมกรรม เมตตาวจีกรรม และ
เมตตาโมกกรรมต่อทุกคน และด้วย**พุทธพจน์ ๗** ที่มีให้กับลูกๆ
ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ตื่นเช้ามาก็พร้อมที่จะพูดคุยกับพวกเราทุกคน
สายๆก็จะออกเดินไปเยี่ยมเยียนพวกเราที่นั่นที่นี้ บ่าย เย็นก็พร้อม

ที่จะไปให้กำลังใจฐานงานต่างๆ คำๆก็พร้อมที่จะ
แสดงธรรมให้แสงสว่างกับลูกๆทั่วประเทศ แม้จะทำงานทำการ
ก็พร้อมที่จะยืดหยุ่นให้กับลูกๆทุกคน ตามฐานะของเขา

จวบจนวาระสุดท้ายของชีวิต ต้องพบกับแพทย์พยาบาล
ที่ทำงานอยู่ข้างนอก พ่อครูก็พร้อมที่จะยืดหยุ่นให้เขาตลอดเวลา
โดยการทำตัวเองเป็นคนไข้ที่ดูแลง่าย พร้อมปฏิบัติตามที่หมอ
แนะนำ ทั้งๆที่พ่อครูไม่ประสงค์ที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปอีกแล้ว แต่ก็
ยอมกินยาให้ ยอมให้ความร่วมมือในทุกๆด้าน เพื่อให้เขาได้
สบายใจ จนสุดท้ายก่อนที่พ่อครูจะจากพวกเราไป ท่านก็ยังยิ้ม
ให้พวกเรา **เพราะชีวิตของท่านคือชีวิตที่พร้อมจะให้กับทุกคน**
จวบจนวาระสุดท้าย

ซึ่งเป็นไปตามโคตรกรรมที่พ่อครูระบุไว้ว่า

**“ผู้มีความสุขที่สุด คือ ผู้ที่รู้ว่าตัวเองเป็นผู้ให้
อย่างจริงที่สุด!”**

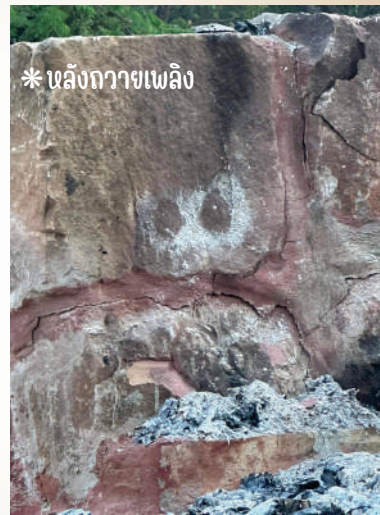
โอวาทที่พ่อครู ให้พวกเรา ให้พวกเรามีสติ ให้ยิ้มก่อน
ตายให้ได้.....

“พวกเรานี้มาสัมผัสใจจน แล้วก็จน...จนยิ้มตาย ยิ้ม
จริงๆ เหมือนโยมเหมือนคำ

อาตมาเคยบอกกับพวกเราไว้ **ให้พวกเราตั้งสติให้ดี
ก่อนตาย ยิ้มจนตาย**

แล้วที่ยิ้มได้นั้น เพราะพวกเราไม่ทรมันทุร้าย สงบ สุข
เพราะฉะนั้นให้มีสติอีกอันหนึ่ง ตอนก่อนตาย แทนที่จะ
เงิบๆ เเฉยๆ ไปเฉยๆ...จืดๆ

ยิ้มซะ! ยิ้ม ยิ้มก่อนตาย ยิ้มให้ได้...ไม่ใช่ไม่ได้”

๕. สัญลักษณ์สุดท้ายของพ่อครู (เลข 8 บนเชิงตะกอนถวายเพลิง)

หลังพ่อครูละสังขาร พวกลูกๆก็ได้ร่วมแรงร่วมใจกัน
สร้างลานถวายเพลิง และมีการนำหินทรายที่เป็นก้อนสี่เหลี่ยม
มาใช้สร้างเชิงตะกอนสำหรับถวายเพลิง **คุณไผ่ ไต้ร่มโพธิ์** ได้
สังเกตเห็นหินที่อยู่ก่อนท้ายของเชิงตะกอน มี**สัญลักษณ์รูปเลข**

8 แนวนอนติดอยู่ด้านใน ซึ่งเป็นเลข 8 แนวนอนสีน้ำตาล

และหลังจากที่หินถูกความร้อนจากการถวายเป็นเพลิงพ่อครู สัญลักษณ์เลข 8 แนวนอนก็เปลี่ยนเป็นสีเงิน

เป็นข้อสังเกตได้ว่า น่าจะเป็นตัวเลขที่บ่งบอกถึงพัฒนาการในระดับขั้นของความเป็นพระโพธิสัตว์ของพ่อครู ซึ่งท่านได้เคยอธิบายไว้แต่ไหนแต่ไรมาว่า ท่านเกิดมาในปางนี้เป็น **พระโพธิสัตว์ ชั้น 7** ระดับสยง อภิญญา เป็นผู้ที่ไม่มีครูบาอาจารย์ ท่านมีของเก่าอยู่แล้วของตัวเองข้ามชาติมา ซึ่งตรงกับที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ในสัมมาทิฏฐิ 10 ข้อที่ 10 **“สยงอภิญญา”** คือ สมณพราหมณ์ทั้งหลาย เป็นผู้ดำเนินชอบ-ปฏิบัติชอบ ซึ่งประกาศโลกนี้-โลกหน้า ให้แจ่มแจ้ง เพราะรู้ยิ่งด้วยตนเอง ในโลกนี้ มีอยู่ (อตฺถิ โลก สมณพราหมณา สัมมัคคตา สัมมาปฏิปันนา เย อิมัญ จ โลกัง ปรัญฺจ โลกัง สยง อภิญญา สัจฉิกัตวา ปเวเทนตีติ)

สยง อภิญญา เป็นคำกลางๆ คือผู้ดำเนินไปสู่ **อภิญญา** คนสูงชั้น อภิญญาต้องเป็นคนผู้ยิ่งใหญ่จริงๆ ต้องเป็น **โพธิสัตว์ ชั้น 7 ชั้น 8 ขึ้นไป** แล้วจากอภิญญาก็จะดำเนินไปสู่...**สยัมภ**

ผู้ที่เป็น อภิญญา นั้น คือผู้ยิ่งใหญ่ที่แท้จริง เป็นผู้มีอำนาจเหนือที่แท้จริง เหนือ ตั้งแต่ทวารภายนอก ทวารภายในจะรู้ร่วมกันได้พร้อมกันเสมอ เร็วจนกระทั่งถือว่าพร้อม รู้ขณะนี้ข้างนอกก็รู้กันอยู่ ข้างในก็รู้กันอยู่ มีร่วมกันอยู่ไม่ขาดจากกัน เพราะว่าจิตมันเร็วกว่าแสง แสงมันจะกระทบข้างนอกแค่นั้น ข้างในมันเป็นจิตนั้นมันรู้อะไรต่ออะไรอีกมากมาย

เพราะฉะนั้นเมื่อแสงกระทบกัน มันกระทบกันตั้งไม่รู้กี่

ทีแล้ว แต่จิตมันสามารถตามรู้ได้หมดทุกอย่าง มันเร็วกว่าแสง ตั้งเท่าไร? ความเร็วของจิตนั้น เร็วกว่าแสงตั้งไม่รู้กี่เท่า รู้หมด เพราะฉะนั้นข้างนอกข้างในจึงไม่ได้เป็นเรื่องยากเรื่องลำบากอะไรของ อภิญญา นอกใน กำหนดหมาย เรียกว่าสัญญา กำหนดรู้ได้เร็ว ได้หมด ทั้งรูปภายนอก ทั้งรูปภายใน (เมื่อจิตเร็วกว่าแสงได้แล้ว จึงทำให้ในห้องทำงานของพ่อครู สามารถเปิดจอทีวีได้ ๓ จอพร้อมๆกับ จอคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นจอที่ ๔ ซึ่งพ่อครูใช้พิมพ์งานทำหนังสือธรรมะไปด้วย และฟังข่าวสาร จากช่องทีวีต่างๆไปพร้อมกัน)

* กอองงนปัจฉนฯ

๕ มิถุนายน ๒๕๖๗

* พ่อครูรับรู้จากทีวี ๓ เครื่อง และเขียนหนังสือที่คอมพิวเตอร์อีก ๑ เครื่อง พร้อมกัน

ศาสนาพุทธยังไปไม่ถึงไหนเลย
ต้องกลับมาใหม่
เพื่อสร้างแผ่นดินพุทธให้สมบูรณ์
©พ่อครูสมณะโพธิรักษ์

อ่าน-ทวน-ทำ

แล้วจะพบ “ความแท้” ที่มนุษย์ผู้ใดได้ได้แล้ว
จะไม่มีวัน “ทิ้ง”

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์
|| ส.ค. 2521

